

๕
คู่มือ
ป

การซ่อมเสริม การอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓
เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Loss)

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินงานโครงการพัฒนาแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่ประสบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ซึ่งส่งผลให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษาทั่วประเทศต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เหมาะสมกับบริบทพื้นที่และสถานการณ์ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นสำคัญ แม้ว่าจะมีการวางแผนเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี แต่ในทางปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนที่มีพื้นฐานประสบการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่าง ย่อมทำให้ผู้เรียนส่วนหนึ่งต้องประสบกับปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ (Learning Loss) ซึ่งจะต้องได้รับการดูแลและเติมเต็มให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้เป็นรายบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเรื่อง พยัญชนะและสระในภาษาไทย คำผันวรรณยุกต์ คำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการันต์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้จัดทำ “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูใช้สำหรับซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทย ประกอบด้วย คู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) จำนวน ๑ เล่ม แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยจำนวน ๘ เล่ม รวมทั้งหมด ๙ เล่ม ได้แก่

เล่ม ๑ คู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

เล่ม ๒ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : พยัญชนะและสระ

เล่ม ๓ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำผันวรรณยุกต์

เล่ม ๔ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

เล่ม ๕ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

เล่ม ๖ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

เล่ม ๗ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำควบกล้ำ

เล่ม ๘ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีอักษรนำ

เล่ม ๙ แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีตัวการันต์

คู่มือ

สอนซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Loss)

เล่ม ๑ คู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ได้นำเสนอเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย แบบวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย และแบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหวังว่า ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากมีข้อเสนอแนะประการใด กรุณาแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาต่อไป และขอขอบคุณคณะทำงาน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ร่วมดำเนินการให้การจัดทำเป็นไปด้วยความเรียบร้อยไว้ ณ โอกาสนี้

(นายอัมพร พินะสา)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทนำ	๑
วัตถุประสงค์	๓
การดำเนินงาน	๓
กลุ่มเป้าหมาย	๕
ขอบเขตของเนื้อหา	๕
โครงสร้างของชุดแบบฝึก	๖
แนวทางการดำเนินงาน	๗
ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย	๑๐
รูปและเสียงพยัญชนะ	๑๑
รูปและเสียงสระ	๑๘
รูปและเสียงวรรณยุกต์	๒๑
คำในแม่ ก กา	๒๖
คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา	๓๐
คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	๔๓
คำที่มีอักษรควบ	๔๖
คำที่มีอักษรนำ	๕๕
คำที่มีตัวการันต์	๕๙
การวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย	๖๑
คำชี้แจง	๖๑
แบบวินิจฉัยการอ่านพยัญชนะ	๖๔
แบบวินิจฉัยการเขียนพยัญชนะ	๖๔

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แบบวินิจฉัยการอ่านสระ	๖๕
แบบวินิจฉัยการเขียนสระ	๖๕
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมด้วยรูปสระ -ะ -า ค ี อ ุ จ ู	๖๖
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสมด้วยรูปสระ -ะ -า ค ี อ ุ จ ู	๖๖
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมด้วยรูปสระ -ะ -เ -แะ -แ- โ- โ- เ-ะ -อ	๖๗
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสมด้วยรูปสระ -ะ -เ- แะ แ- โ- โ- เ-ะ -อ	๖๗
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมด้วยรูปสระ -เอะ -เอ เียะ เีย เือะ เือ -วะ -ัว	๖๘
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสมด้วยรูปสระ -เอะ -เอ เียะ เีย เือะ เือ -วะ -ัว	๖๘
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมด้วยรูปสระ -ำ -ใ- ไ- เ-า	๖๙
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ำ -ใ- -เ-า	๖๙
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป	๗๐
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป	๗๐
แบบวินิจฉัยการอ่านคำผันวรรณยุกต์	๗๑
แบบวินิจฉัยการเขียนคำผันวรรณยุกต์	๗๑
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา	๗๒
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา	๗๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	๗๓
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	๗๓
แบบวินิจฉัยการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว	๗๔
และคำควบกล้ำไม่แท้	
แบบวินิจฉัยการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว	๗๔
และคำควบกล้ำไม่แท้	
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่มีอักษรนำ	๗๕
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่มีอักษรนำ	๗๕
แบบวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวการันต์	๗๖
แบบวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวการันต์	๗๖
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านและการเขียน	๗๗
ภาษาไทย	
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านพยัญชนะ	๗๗
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนพยัญชนะ	๗๙
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านสระ	๘๑
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนสระ	๘๓
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสม	๘๕
ด้วยรูปสระ -ะ -า -ิ -ึ -ี -ุ -ู	
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสม	๘๖
ด้วยรูปสระ -ะ -า -ิ -ึ -ี -ุ -ู	
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมด้วยรูปสระ	๘๗
-ะ -เ -แะ -แ -โะ -โ -เาะ -อ	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสม ด้วยรูปสระ -ะ -ะ - แะ - โะ - -ะ -อ	๘๘
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสม ด้วยรูปสระ -อะ -อ -เียะ -เียะ -เือะ -เือะ -ัวะ -ัวะ	๘๙
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสม ด้วยรูปสระ -อะ -อ -เียะ -เียะ -เือะ -เือะ -ัวะ -ัวะ	๙๐
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสม ด้วยรูปสระ -ำ -ใ - -เา	๙๑
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสม ด้วยรูปสระ -ำ -ใ - -เา	๙๒
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีสระลดรูป และเปลี่ยนรูป	๙๓
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีสระลดรูป และเปลี่ยนรูป	๙๔
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำผันวรรณยุกต์	๙๕
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำผันวรรณยุกต์	๙๖
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวสะกด ตรงตามมาตรา	๙๗
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวสะกด ตรงตามมาตรา	๙๘
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา	๙๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา	๑๐๐
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้	๑๐๑
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้	๑๐๒
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีอักษรนำ	๑๐๓
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีอักษรนำ	๑๐๔
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวการันต์	๑๐๕
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวการันต์	๑๐๖
บรรณานุกรม	๑๐๗
คณะผู้จัดทำ	๑๐๘

บทนำ

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายปฏิรูปประเทศไทย โดยประกาศ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ซึ่งต้องนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อยกระดับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ กำหนดให้มีการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้เพื่อศตวรรษที่ ๒๑ โดยปฏิรูป กระบวนการเรียนรู้เพื่อเตรียมประชากรสู่การเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ รวมทั้งตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย มีเป้าหมาย ให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะที่จำเป็น ของโลกอนาคต สามารถแก้ปัญหา รู้เท่าทันสื่อ ปรับตัว สื่อสาร และทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต รวมทั้งเป็นพลเมืองดี รู้สิทธิหน้าที่ มีความรับผิดชอบ และมีจิตสาธารณะ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของการศึกษาขั้นพื้นฐาน การสร้างทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ นอกจากจะมีการเรียนรู้ เนื้อหาองค์ความรู้แล้ว ทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้ ตลอดจนการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร คือ “การอ่านออก เขียนได้” นับเป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นทักษะ การสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ การพัฒนาความรู้ กระบวนการคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษาทั่วประเทศต้องปรับเปลี่ยน รูปแบบให้เหมาะสมกับบริบทพื้นที่และสถานการณ์ โดยคำนึงถึง ความปลอดภัยของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นสำคัญ

เช่น การจัดการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Online) ผ่านระบบโทรทัศน์ทางไกลผ่านดาวเทียม เคเบิลทีวี (On-Air) ผ่านแอปพลิเคชัน เว็บไซต์ DLTV (On-Demand) ผ่านการเรียนรู้จากหนังสือ แบบฝึกหัด ใบงานที่บ้าน (On-Hand) และรูปแบบผสมผสาน (Hybridge Learning) เป็นต้น แม้ว่าจะมีการวางแผนเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี แต่ในทางปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนที่มีพื้นฐานประสบการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันย่อมทำให้ผู้เรียนส่วนหนึ่งต้องประสบกับปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ (Learning Loss) คือ การเสียโอกาสในการเรียนรู้ที่มีผลทำให้ทักษะต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาตามช่วงวัยสูญหายไปด้วย เช่น ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการปรับตัว เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้เรียนจะต้องได้รับการดูแลและเติมเต็มให้ได้รับการพัฒนาทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้เป็นรายบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษา ได้แก่ การอ่านและการเขียนพยัญชนะและสระ คำผันวรรณยุกต์ คำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวการันต์

ด้วยเหตุนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดนโยบายการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning loss) เพื่อวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างรอบด้านปรับกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล ปรับการจัดการเรียนรู้ของครู

ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน และเพิ่มปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็น และส่งเสริมการเรียนรู้

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ นี้ สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อน การดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อนำไปสู่การดูแลและเติมเต็ม ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนได้อย่างเต็มตามศักยภาพ เป็นรายบุคคล จึงจัดทำ “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียน ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหา ภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” เป็นแนวทาง ให้กับครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปใช้แก้ปัญหา ภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อจัดทำชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียน ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหา ภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

๒. เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

การดำเนินงาน

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดทำ “ชุดแบบฝึก ซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ สำหรับแก้ปัญหาภาวะถดถอย

ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

๑. แต่งตั้งคณะทำงานประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ด้านวรรณกรรมสำหรับเด็ก และด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศิษยานุศิษย์ที่รับผิดชอบภาษาไทย ครูภาษาไทย นักวิชาการการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒. จัดประชุมปฏิบัติการจัดทำ “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ สำหรับแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

การประชุมครั้งที่ ๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำ “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ สำหรับแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” รูปแบบการประชุมประกอบด้วย การบรรยาย การอภิปราย และการปฏิบัติงานกลุ่ม การประชุมครั้งนี้ คณะทำงานได้ร่วมพิจารณาโครงสร้างของชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” โดยได้จำแนกเนื้อหาเป็นคู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยแบบวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย และแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย จากนั้นจัดทำตามกรอบโครงสร้างที่กำหนด มีการวิพากษ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ด้านวรรณกรรมสำหรับเด็ก และด้านการวัดและประเมินผล

เพื่อให้ได้เนื้อหาที่มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน และสามารถนำไปซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนได้

การประชุมครั้งที่ ๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงและพัฒนา “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ สำหรับแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ทั้งเนื้อหาและรูปแบบก่อนดำเนินการจัดพิมพ์เผยแพร่

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ ที่มีปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ขอบเขตของเนื้อหา

๑. การอ่าน ประกอบด้วย การอ่านพยัญชนะ สระ และคำ
๒. การเขียน ประกอบด้วย การเขียนพยัญชนะ สระ และคำ โดยจัดทำเป็นชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ สำหรับแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ประกอบด้วย
 - ๑) คู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย
 - ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย
 - แบบวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย
 - แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย

๒) แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

- แนวทางการใช้แบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย
- แบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

โครงสร้างของชุดแบบฝึก

ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ สำหรับแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ประกอบด้วยคู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) จำนวน ๑ เล่ม แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย จำนวน ๘ เล่ม รวมทั้งหมด ๙ เล่ม ได้แก่

๑. คู่มือการซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

๒. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : พยัญชนะและสระ

๓. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำผันวรรณยุกต์

๔. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

๕. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

๖. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

๗. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำควบกล้ำ

๘. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีอักษรนำ

๙. แนวทางและแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย : คำที่มีตัวการันต์

แนวทางการดำเนินงาน

๑. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑. ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำหนดและประกาศนโยบายแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพื่อดูแลและเติมเต็มปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับเขตพื้นที่การศึกษา

๒. ศึกษาวิเคราะห์ที่รับผิดชอบงานภาษาไทยวางแผนงานและนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพื่อดูแลและเติมเต็มในการแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ให้เหมาะสมกับบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๒. สถานศึกษา

๑. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดและประกาศนโยบาย แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อดูแล และเติมเต็มเพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยระดับสถานศึกษา

๒. ครูวินิจฉัยความสามารถในการอ่านและการเขียน ของผู้เรียน จากนั้นวางแผนและดำเนินการซ่อมเสริมการอ่าน และการเขียนภาษาไทยให้กับนักเรียน โดยศึกษา “คู่มือการซ่อมเสริม การอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” ให้เข้าใจและเตรียมแบบฝึกตามข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ ประเมินนักเรียนโดยใช้แบบวินิจฉัยการอ่านและการเขียน ภาษาไทย กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ครูใช้ “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริม การอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ สำหรับแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” เพื่อซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนให้กับนักเรียน

๒.๒ ทดสอบการอ่านการเขียนของนักเรียนโดยใช้ แบบทดสอบท้ายแบบฝึก กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านการประเมิน ครูจัดกิจกรรมซ่อมเสริมอีกครั้ง โดยสามารถปรับกิจกรรมให้เหมาะสม ตามข้อบกพร่องของนักเรียน ทั้งนี้การซ่อมเสริมทุกแบบฝึกสามารถ ยืดหยุ่นเวลาตามความสามารถและความสนใจของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

๑. การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย
ครูสามารถดำเนินการในช่วงเวลาที่โรงเรียนกำหนด หรือตามความเหมาะสม
กับบริบทของโรงเรียน

๒. การซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย
แต่ละข้อบกพร่อง ควรสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
อย่างมีประสิทธิภาพ

ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย

การอ่านและการเขียนภาษาไทย เป็นระบบประสมอักษรที่ใช้ตัวพยัญชนะ รูปสระ และเครื่องหมายวรรณยุกต์ รวมทั้งเครื่องหมายประกอบการเขียนอื่น คู่มือเล่มนี้นำเสนอเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาไทย ดังนี้

๑. รูปและเสียงพยัญชนะ
๒. รูปและเสียงสระ
๓. รูปและเสียงวรรณยุกต์
๔. คำในแม่ ก กา
๕. คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา
๖. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
๗. คำที่มีอักษรควบ
๘. คำที่มีอักษรนำ
๙. คำที่มีตัวการ์นต์

รูปและเสียงพยัญชนะ

๑. รูปพยัญชนะ

พยัญชนะไทยมีทั้งหมด ๔๔ ตัว ปัจจุบันใช้เพียง ๔๒ ตัว พยัญชนะตัวที่ไม่ใช้ คือ ข และ ค

๒. ชื่อเรียกรูปพยัญชนะ

ชื่อเรียกรูปพยัญชนะไทยที่ใช้กำกับพยัญชนะแต่ละตัวที่ใช้ อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เป็นชื่อที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาตำราธิราชานุภาพได้สรรหาคำมากำกับ ซึ่งต่อมามีผู้แต่งร้อยกรอง ประกอบชื่อพยัญชนะขึ้นหลายสำนวน เพื่อให้ท่องจำได้ง่ายขึ้น สำนวนที่ใช้กันมานานอย่างแพร่หลาย คือ สำนวนที่ปรากฏในแบบเรียน ก ไก่ ของบริษัทประชาช่าง ดังนี้

ก	 เอ๋ย กอไก่	ข	 ไข่ ใบเล่า	ช	 ขวด ของเรา
ค	 ควาย เข้านา	ค	 คน ชิงช้า	ฌ	 ระฆัง ช้างผา
ง	 งู ใจกล้า	จ	 จาน ไข่ดี	ฉ	 ฉิ่ง ตีดัง
ช	 ช้าง วิ่งหนี	ซ	 โซ่ ล่ามตี	ณ	 เนือ คู่กัน
ญ	 หญิง โสกา	ฎ	 ขลุ่ย สวมพลัน	ณ	 ปาก หุนหัน
ฐ	 ฐาน เข้ามารอง	ฑ	 มณเฑียรหน้าชาว	ฒ	 ผู้เฒ่า เดินย่อง
ณ	 เนร ไม่มอง	ด	 เด็ก ต้องนิมนต์	ต	 เต่า หลังตุง
ถ	 ตุ๊ก แบกขน	ท	 ทหาร อดทน	ธ	 ธง คนนิยม
น	 หนู ขวักไขว่	บ	 ใบไม้ ทับถม	ป	 ปลา ตากลม
ผ	 ผีเสื้อ ทำรัง	ฝ	 ฝ่า ทบตัน	พ	 พาน วางตั้ง

คู่มือ

สอนซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓

เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Loss)

ฟ	 ฟัน สะอาดจัง	ภ	 สำเภา กางใบ	ม	 ม้า คึกคัก
ย	 ยักษ์ เขี้ยวใหญ่	ร	 เรือ พายไป	ล	 ลิง ไต่ราว
ว	 แหวน ลงยา	ศ	 ศาลา เจียบเหงา	ช	 ฤษี หนวดยาว
ส	 เสือ ดาวคะนอง	ห	 หีบ ใส่ผ้า	ฟ	 จูปา ทำผยอง
อ	 อ่าง เนืองนอง	ฮ	 นกฮูก ตาโต		

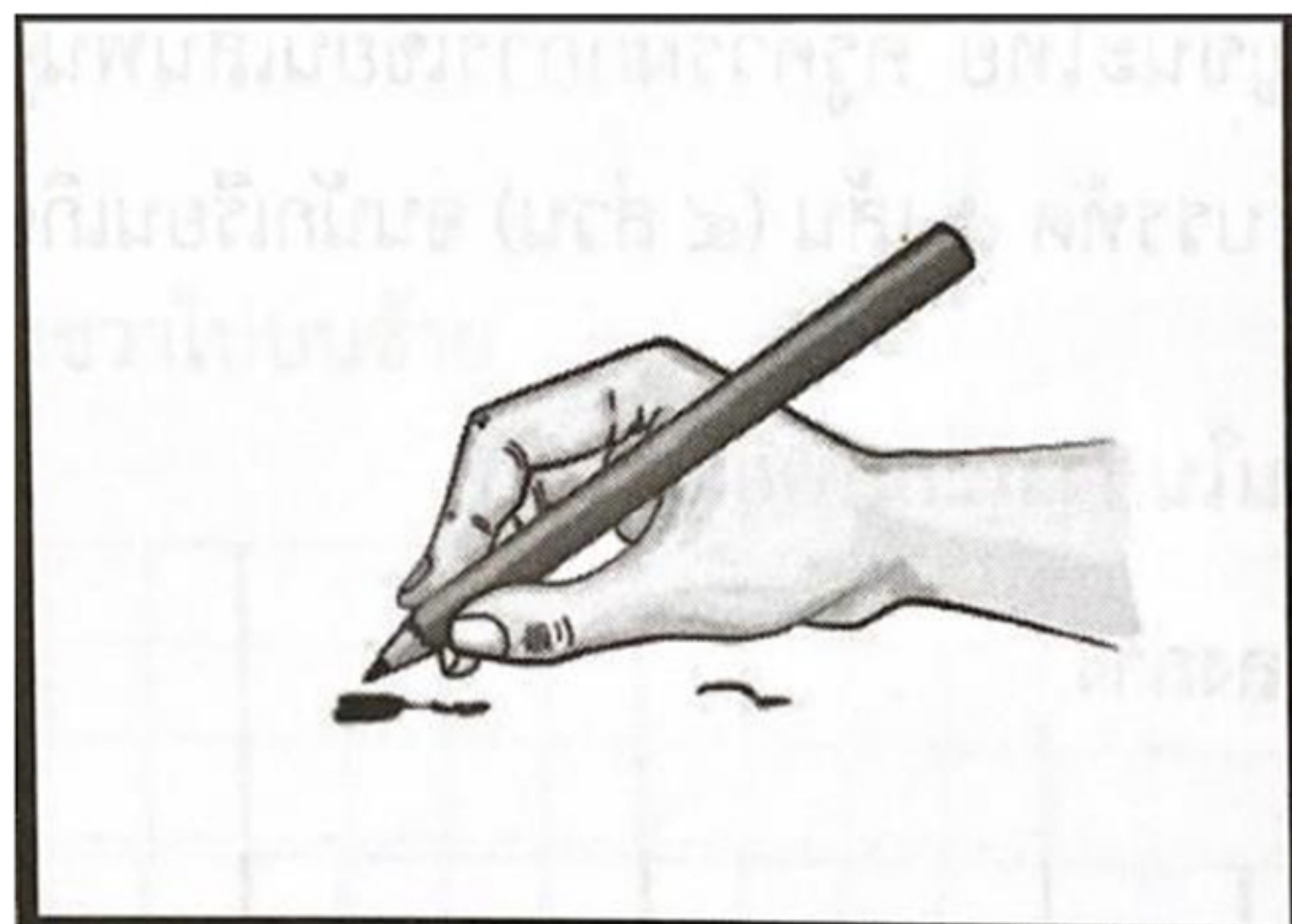
๓. การฝึกเขียนพยัญชนะ

พื้นฐานสำคัญสำหรับการเริ่มต้นเขียนพยัญชนะให้ถูกต้อง มีดังนี้
๑. วิธีการจับดินสอที่ถูกต้อง ๒. ลักษณะการนั่งที่ถูกต้อง และ ๓. การเขียน
เส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะ

๓.๑ วิธีจับดินสอที่ถูกต้อง

การจับดินสอที่จะทำให้ไม่เกิดการเกร็งของนิ้วและข้อมือ
มากเกินไป และยังเป็นการจับแบบธรรมชาติตามสรีระของนิ้วและมือ คือ

- นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้จับตัวดินสอ
- นิ้วกลางใช้เป็นฐานรองดินสอ

ภาพการจับดินสอที่ถูกต้อง

๓.๒ ลักษณะการนั่งที่ถูกต้อง

๓.๒.๑ นั่งตัวตรง หันหน้าเข้าหาโต๊ะ ทั้งนี้ไม่ควรนั่งเอียง
เพราะอาจทำให้หลังคด

๓.๒.๒ แขนทั้ง ๒ ข้าง วางอยู่บนโต๊ะ ประมาณ ๓ ใน ๔
ของความยาวระหว่างศอกกับข้อมือโดยวางพาดไว้กับขอบโต๊ะ

๓.๒.๓ วางกระดาษสำหรับเขียนไว้ตรงหน้าให้ตรง หรือเอียงเพียงเล็กน้อย หากวางเอียงมากไปอาจทำให้ผู้เขียนต้องเอียงคอ ส่งผลให้สายตาทำงานมาก และทำให้สายตาผิดปกติได้

๓.๒.๔ มือที่ใช้เขียนต้องทำมุมให้เหมาะสมกับตัวอักษร ข้อศอกต้องไม่กางออกหรือแนบลำตัวมากเกินไป

๓.๒.๕ การวางมือ ใช้ฝ่ามือคว่ำลง มืออ้อม ทำมุมประมาณ ๔๕ องศากับข้อมือ นิ้วกลางรองจับดินสอหรือปากกา ส่วนนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้จะประคองดินสอร่วมกับนิ้วกลาง

๓.๒.๖ จับดินสอให้พอเหมาะ ไม่แน่นหรือหลวมเกินไป นิ้วที่จับดินสอควรโค้งงอเล็กน้อย

๓.๒.๗ ขณะที่คัดลายมือ แขน มือ และนิ้วต้องเคลื่อนไหวให้สัมพันธ์กัน

๓.๒.๘ ขณะที่คัดตัวพยัญชนะ การเคลื่อนไหวของดินสอจะต้องเริ่มต้นจากการเขียนส่วนหัวของพยัญชนะเสมอ และต้องเขียนพยัญชนะแต่ละตัวให้เสร็จเรียบร้อยก่อนที่จะยกดินสอ

๓.๓ การเขียนเส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะ

ก่อนเขียนพยัญชนะไทย ควรฝึกการเขียนเส้นพื้นฐานจากง่ายไปหายาก จำนวน ๑๓ เส้น โดยใช้บรรทัด ๕ เส้น (๔ ส่วน) เกิดความชำนาญ

ตัวอย่างเส้นพื้นฐานในการเขียนพยัญชนะ

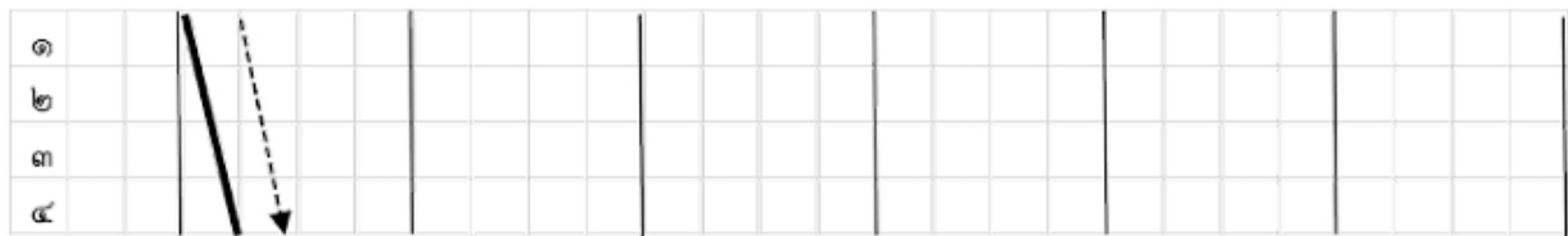
๑. เส้นตรงจากบนลงล่าง

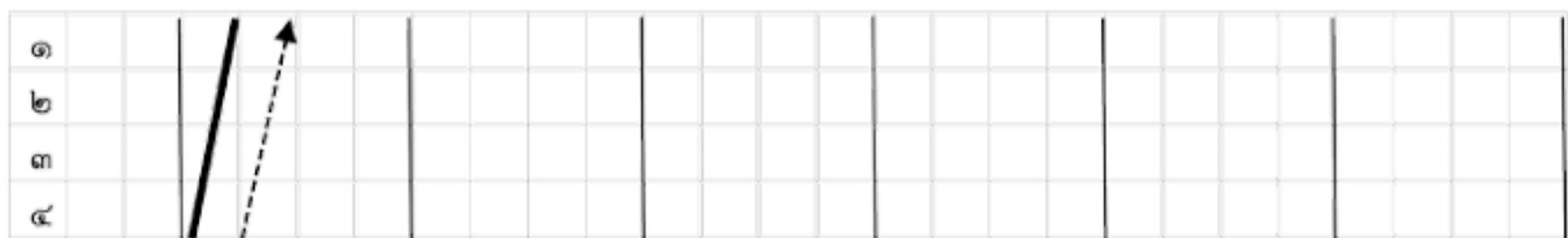
๒. เส้นเฉียงจากบนขวามาซ้าย

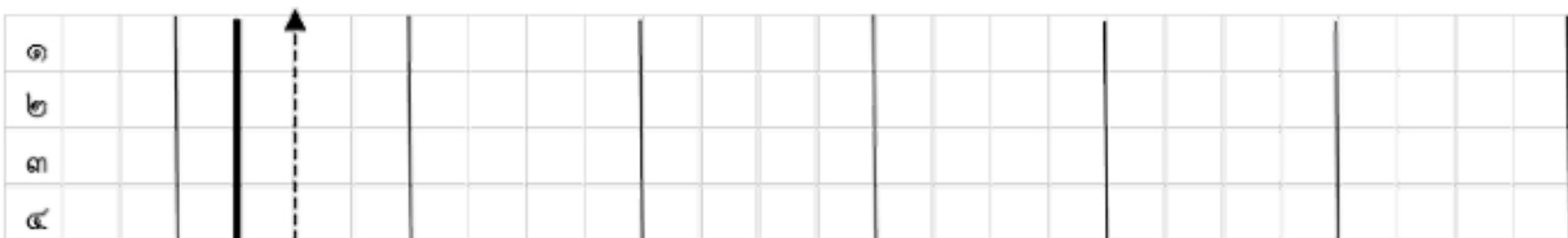
๓. เส้นเฉียงจากบนซ้ายมาล่างขวา

๔. เส้นเฉียงจากบนซ้ายมาล่างขวา

๕. เส้นตรงจากล่างไปบน

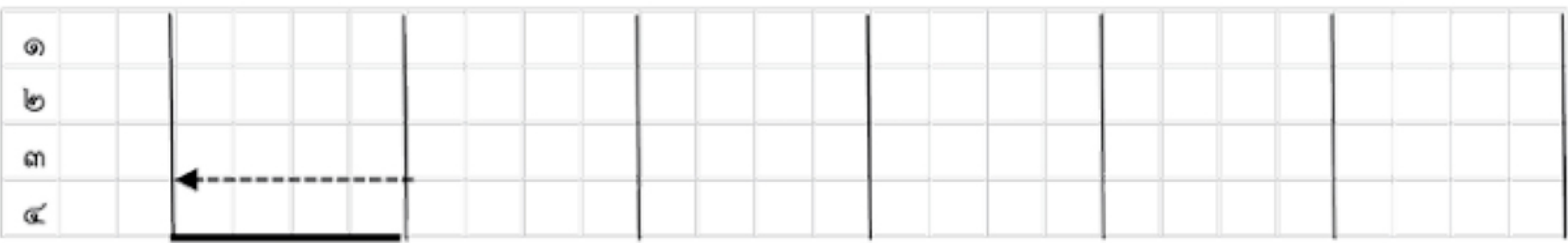
๖. เส้นเฉียงจากล่างขวาไปบนซ้าย

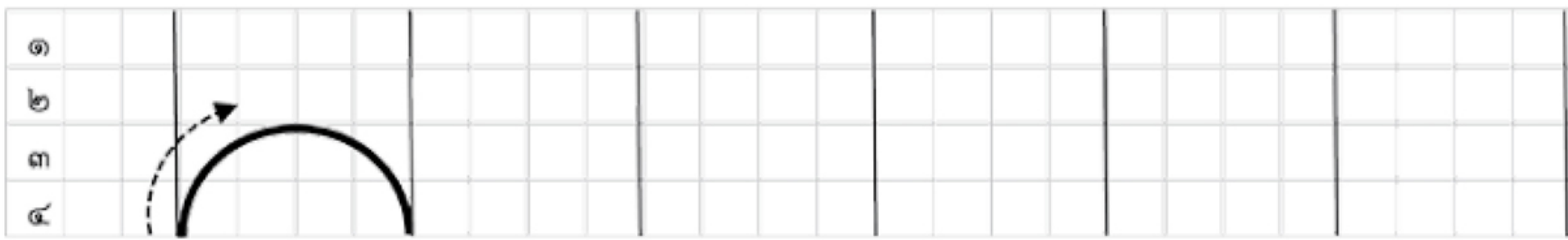
๗. เส้นตรงล่างจากซ้ายไปขวา

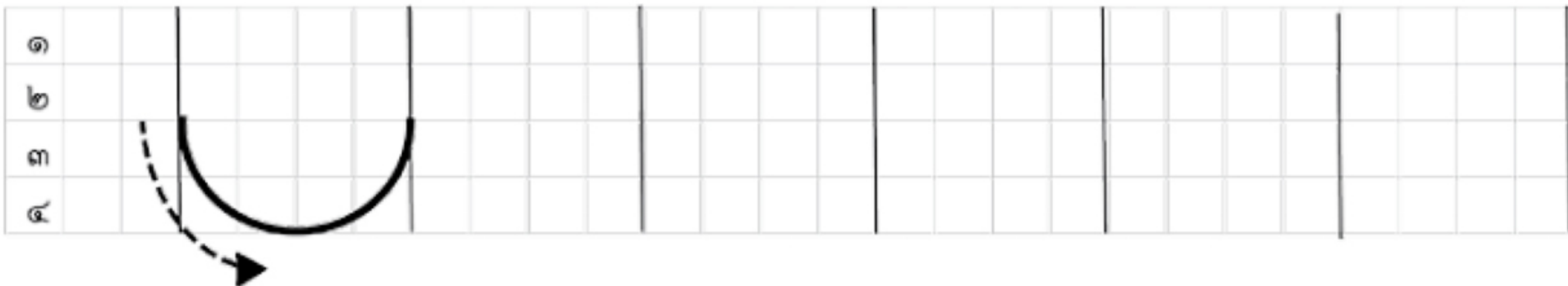
๘. เส้นตรงล่างจากขวาไปซ้าย

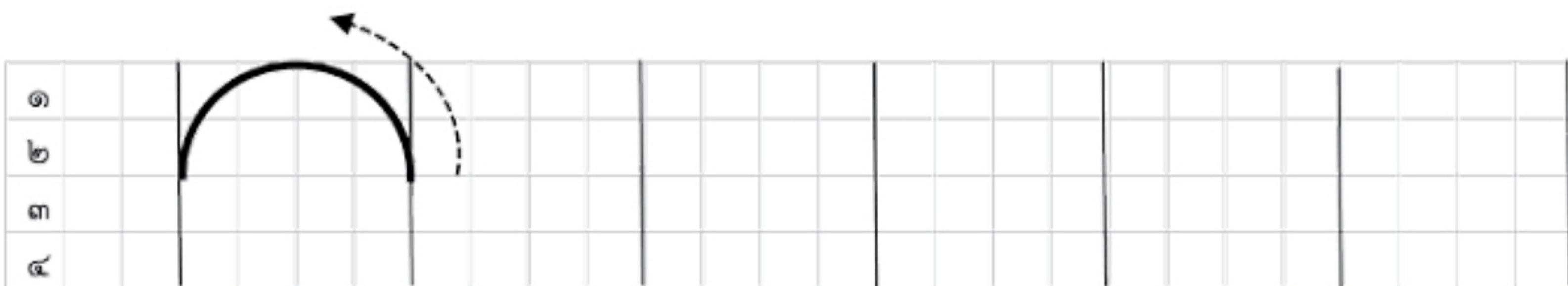
๙. เส้นโค้งบนจากซ้ายไปขวา

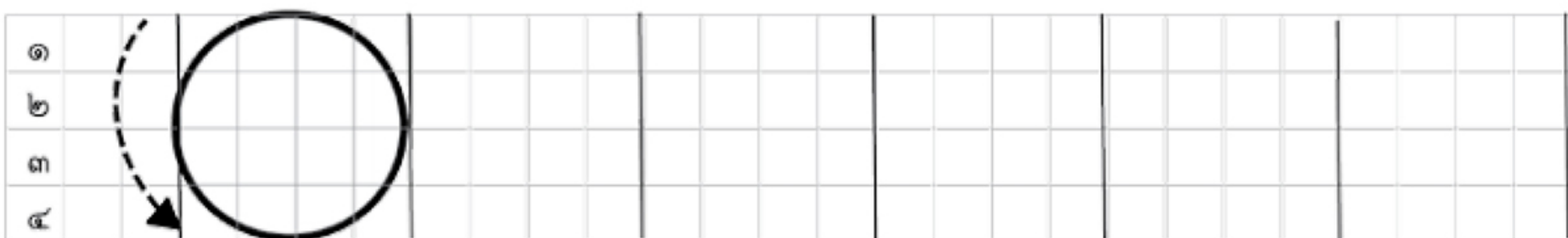
๑๐. เส้นโค้งล่างจากซ้ายไปขวา

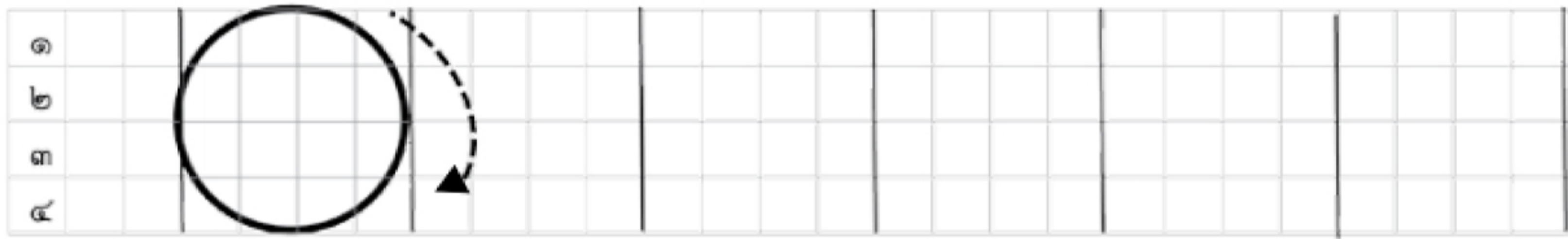
๑๑. เส้นโค้งบนจากขวาไปซ้าย

๑๒. เส้นวงกลมจากซ้ายไปขวา

๑๓. เส้นวงกลมจากขวาไปซ้าย

เพื่อให้เกิดทักษะการเขียนเส้นพื้นฐาน ควรเขียนเส้นพื้นฐาน ทั้ง ๑๓ เส้น ตามรูปแบบที่กำหนดให้ต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ และเมื่อคุ้นเคยกับการเขียนเส้นขั้นพื้นฐานทั้ง ๑๓ เส้นแล้ว จึงเริ่มสอน เขียนพยัญชนะไทยตามรูปแบบพยัญชนะไทยที่ถูกต้อง ทั้ง ๔๔ ตัว อย่างต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ โดยยึดหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ดังนี้

๑. การเขียนพยัญชนะไทยต้องเน้นให้นักเรียนเขียน ตัวพยัญชนะก่อนแล้วจึงเขียนเชิง หาง หรือไส้ และให้เริ่มเขียน ที่ต้นพยัญชนะแล้วลากเส้นติดต่อกันไปจนจบที่ปลายพยัญชนะ

๒. การเขียนหัวพยัญชนะ ต้องเขียนให้กลม มีเส้นเรียบคม และสม่ำเสมอ

รูปและเสียงสระ

คู่มือเล่มนี้อธิบายรูปและเสียงสระตามเนื้อหาในหนังสือหลักภาษาไทย : เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้ ซึ่งกล่าวถึงรูปสระในภาษาไทยว่ามี ๓๘ รูป ใช้แทนจำนวนเสียง ๒๑ เสียง เสียงในภาษาไทยแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ สระเดี่ยวและสระประสม รวม ๒๑ เสียง

สระเดี่ยว คือ สระที่ออกเสียงโดยอวัยวะในช่องปาก อยู่ในตำแหน่งเดียวตลอดเสียง

หน่วยเสียงสระเดี่ยว

สระเสียงสั้น	สระเสียงยาว
/อะ/	/อา/
/อิ/	/อี/
/ึ้/	/ืออ/
/อุ/	/ูอ/
/เอะ/	/เออ/
/แอะ/	/แเออ/
/โอะ/	/โออ/
/เอะ	/ออ/
/เเอะ/	/เออ/

สระประสม คือ สระที่ออกเสียงโดยอวัยวะอยู่ในตำแหน่งหนึ่ง แล้วเปลี่ยนไปอยู่ในอีกตำแหน่งหนึ่ง ทำให้เป็นสระประสม ๒ เสียง

สระ/อิ/ + /อะ/ เป็น /เอียะ/ สระ/อี/ + /อะ/ เป็น /เอีย/
 สระ/อี้/ + /อะ/ เป็น /เอือะ/ สระ/อึ/ + /อะ/ เป็น /เอือ/
 สระ/อุ/ + /อะ/ เป็น /อัวะ/ สระ/อู/ + /อะ/ เป็น /อัว/

เสียงสระประสมในภาษาไทย ๖ เสียง จัดเป็น ๓ หน่วย ได้แก่ /เอีย/ /เอือ/ /อัว/

*ข้อสังเกต

๑. รูปสระแทนเสียงสระเดี่ยว ได้แก่ อะ อา อิ อี อึ อือ อุ อู เอะ
 เอ แอะ แอ โอะ โอ เอาะ ออ เอาะ เออ

๒. ในภาษาไทยมีคำที่ใช้สระประสมเสียงสั้น คือ เอียะ เอือะ
 อัวะ น้อยมาก

๓. รูปสระแทนเสียง สระอะ ที่มีเสียงพยัญชนะท้าย ได้แก่
 อำ ไอ โอ โอย เอา อาจสังเกตการอ่านออกเสียงคำที่ใช้สระเหล่านี้
 จากตัวอย่างคำที่ใช้สระและมีตัวสะกดมาเทียบเคียงให้เห็นความแตกต่าง
 เช่น /สำ-ส้ม/ /ไว-วัย/ /ไท-ทัย-ไทย/ /ยิว-เยา/ /หิว-เหา/

๔. สระบางรูปจะเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด เช่น

สระอะ	ไม่มีตัวสะกดวางไว้ท้ายพยัญชนะต้น เช่น กะ จะ ปะ ขะ ผะ สระ อะ ะ ะ ะ มีตัวสะกด เปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศวางไว้ ท้ายพยัญชนะต้น กัน จับ ปัด ขัง ผัน สัก คั่น นึก รับประทาน
สระอือ	ไม่มีตัวสะกด มี อ เคียงรูป ิ วางไว้ท้ายพยัญชนะต้น เช่น จือ ตือ อือ ถือ ผือ สือ คือ มือ ลือ มีตัวสะกด ไม่มี อ เคียง จืด ตืด ปืน ผืน ฝืด สืบ คืบ มืด ยืน
สระเอะ	ไม่มีตัวสะกด เช่น เกะ เตะ เปะ เขะ เผละ และ มีตัวสะกด สระอะ จะเปลี่ยนรูปเป็นไม้ไต่คู้ ใช้รูป ะ เช่น เก้ง เต็ง เป็น เข้ม เห็น เล้ง เล็ก เม็ด เล็บ
สระแอะ	ไม่มีตัวสะกด เช่น แกะ ตะ แปะ แะ และ มีตัวสะกด สระอะ จะเปลี่ยนรูปเป็นไม้ไต่คู้ ใช้รูป แะ เช่น แกร์น แข็ง แผล็บ แผล้ว
สระเออ	ไม่มีตัวสะกด เช่น เจอ เผอ เหอ เรอ เออ มีตัวสะกด อ จะเปลี่ยนเป็นสระ อิ เช่น เจิม เดิน เปิด เอิก เชิด มีตัวสะกด ยกเว้นคำที่สะกดด้วย แม่เกย อ จะหายไปเท่านั้น เช่น เกย เตย เอย เขย เณย เผย
สระเอาะ	ไม่มีตัวสะกด เช่น เกาะ เตะ เบาะ ฉะ สะ เคาะ เงาะ มีตัวสะกด รูปสระทั้งหมดจะเปลี่ยนไป โดยใช้รูป ็อ เช่น ช็อก ล็อก (คำว่า ก็ เป็นคำพิเศษ เสียงสระ คือ /เอาะ/)
สระโอะ	ไม่มีตัวสะกด เช่น โกะ โจะ โตะ โผะ โงะ โชะ โนะ มีตัวสะกด รูปสระจะหายไป เช่น กบ จง อด สม ถก งก คด นบ
สระอัว	ไม่มีตัวสะกด เช่น ตัว บัว ถัว สัว หัว มัว รัว มีตัวสะกด ไม้หันอากาศจะหายไป เช่น กวน ตวง บวม ขวบ สวม หวด งวง มวน รวย

รูปและเสียงวรรณยุกต์

วรรณยุกต์ประกอบด้วย รูปวรรณยุกต์และเสียงวรรณยุกต์

๑. รูปวรรณยุกต์

รูปวรรณยุกต์ เขียนบนพยัญชนะต้น เพื่อบอกระดับเสียงของคำ
ทำให้คำมีความหมาย

๑.๑ วรรณยุกต์มี ๔ รูป คือ

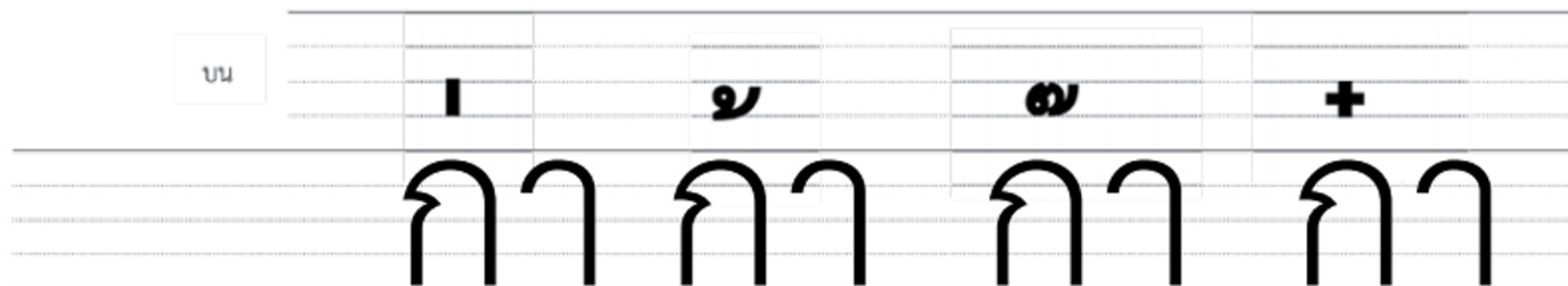
ˊ	เรียกว่า	ไม้เอก
ˋ	เรียกว่า	ไม้โท
ˊˋ	เรียกว่า	ไม้ตรี
ˊˊˊ	เรียกว่า	ไม้จัตวา

คำบางคำมีรูปวรรณยุกต์ และคำบางคำไม่มีรูปวรรณยุกต์

๑.๒ วิธีเขียนรูปวรรณยุกต์ ๔ รูป

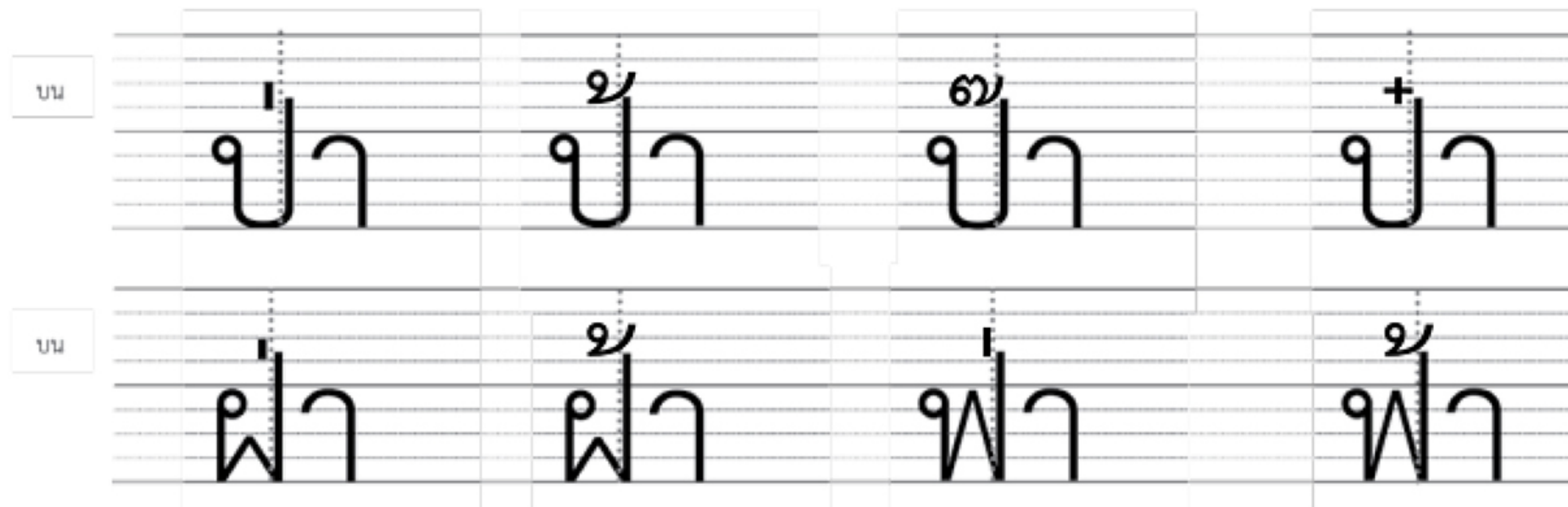
๑.๓ ตำแหน่งของวรรณยุกต์ จะเขียนอยู่บนพยัญชนะต้น
ขนาดเล็กกว่าพยัญชนะ ๑ ใน ๔ เช่น

๑.๔ การวางตำแหน่งรูปวรรณยุกต์ เขียนบนตัวพยัญชนะ
ให้ตรงกับเส้นหลัง หรือก่อนไปทางด้านท้ายของตัวพยัญชนะ โดยส่วนขวาสุด
ของวรรณยุกต์อยู่ตรงกับเส้นขวาสุดของพยัญชนะที่เกาะ ยกเว้นที่อยู่กับ
พยัญชนะที่มีหาง ได้แก่ ป ฝ ฟ ให้เขียนวรรณยุกต์เยื้องมาข้างหน้าไม่ทับ
หางพยัญชนะ เช่น

พยัญชนะที่มีหาง ได้แก่ ป ฝ ฟ ให้เขียนวรรณยุกต์เยื้องมา
ข้างหน้าไม่ทับหางพยัญชนะ เช่น

พยัญชนะต้นมีตัวอักษร ๒ ตัว รูปวรรณยุกต์จะวางอยู่บนตัวที่ ๒

พยางค์ใดมีรูปสระอยู่บนตัวพยัญชนะแล้ว ให้เขียนวรรณยุกต์
ไว้บนรูปสระอีกชั้นหนึ่ง เช่น

๒. เสียงวรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์ หมายถึง ระดับสูงต่ำของเสียงที่ปรากฏในพยางค์หรือคำ และทำให้คำมีความหมายแตกต่างกัน

วรรณยุกต์ มีทั้งหมด ๕ เสียง คือ

รูป	-	'	๗	๓	+
เสียง	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา

*ข้อสังเกต

คำทุกคำมีเสียงวรรณยุกต์ โดยบางคำมีรูปและเสียงวรรณยุกต์ แต่บางคำรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ ขึ้นอยู่กับพยัญชนะต้นตามไตรยางศ์ เสียงสั้นยาวของสระ และมาตราตัวสะกด

พยางค์ทุกพยางค์มีพื้นเสียงวรรณยุกต์อยู่แล้ว โดยไม่ต้องมีรูปวรรณยุกต์ เช่น

กา	มีเสียงวรรณยุกต์สามัญ	กัถ	มีเสียงวรรณยุกต์เอก
คาด	มีเสียงวรรณยุกต์โท	คัถ	มีเสียงวรรณยุกต์ตรี
ขา	มีเสียงวรรณยุกต์จัตวา		

เสียงวรรณยุกต์สามัญ เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับกลาง เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า มา ดู นาง พลาจ เรือน จาน ลืม ดาว พราย เดียว เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์เอก เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับต่ำ เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า ปา ข่า ปู่ ข่าย ออย่า เป็นต้น กลุ่มคำต่อไปนี้ มีเสียงวรรณยุกต์เอก แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ เช่น ปะ ขาด เหยือก ปัก เปียก ผัด บีบ เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์โท เป็นเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับจากสูงลงต่ำ เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า ป่า ก้อน ข้าว ใคร กลุ่มคำต่อไปนี้มีเสียงวรรณยุกต์โท แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ เช่น นาบ ทาก ชาติ เลือด เรียบ เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์ตรี เป็นเสียงวรรณยุกต์ระดับสูง เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า กิ่ง กุ้ย น้ำ น้อย ค้าง กลุ่มคำต่อไปนี้มีเสียงวรรณยุกต์ตรี แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ตรีกำกับ เช่น นึก รัก รีบ วับ เป็นต้น

เสียงวรรณยุกต์จัตวา เป็นเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับจากต่ำขึ้นไปสูง เช่น เสียงวรรณยุกต์ในคำว่า ป่า เดี่ยว ขา กลุ่มคำต่อไปนี้มีเสียงวรรณยุกต์จัตวา แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์จัตวากำกับ เช่น ผง ขน ผม ขัน สาว หิว หนาม เป็นต้น

คำในแม่ ก กา

๑. คำในแม่ ก กา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้อธิบายความหมายของ ก กา ไว้ว่า น. เรียกแม่บทแจกลูกพยัญชนะต้นกับสระ โดยไม่มีตัวสะกดว่ามาตรา ก กา หรือ แม่ ก กา ดังนั้น คำในแม่ ก กา คือ คำที่มีพยัญชนะต้นประสมสระ โดยไม่มีตัวสะกด ซึ่งอาจมีรูปวรรณยุกต์กำกับ หรือไม่มีก็ได้ ดังคำในบทร้อยกรองต่อไปนี้

แม่ไก่อยู่ในตะกร้า	ไข่ไข่มาสีห้าใบ
อีแม่กาก็มาไล่	อีแม่ไก่ไล่ตีกา
หมาใหญ่ก็ไล่เห่า	หมูในเล้าแลดูหมา
ปูแสมแลปูนา	กะปุม้าปูทะเล
เต่านาแลเต่าดำ	อยู่ในน้ำกะจระเข้
ปลาทออยู่ทะเล	ปลาชี่เหรไม่สู้ดี
(ประถม ก กา ฉบับหอสมุดแห่งชาติ)	

๒. การผันวรรณยุกต์ในแม่ ก กา

เนื้อหาสาระและแนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ เพื่อเชื่อมโยงสู่การผันวรรณยุกต์ในแม่ ก กา มีดังนี้

๒.๑ การผันวรรณยุกต์ คือ การเปลี่ยนระดับเสียงสูง ต่ำของพยางค์ตามรูปวรรณยุกต์ที่กำกับอยู่

๒.๒ รูปและเสียงวรรณยุกต์

รูปวรรณยุกต์มี ๔ รูป คือ

ˊ (ไม้เอก) ˊ (ไม้โท) ˋ (ไม้ตรี) ˋ (ไม้จัตวา)

เสียงวรรณยุกต์ มี ๕ เสียง คือ สามัญ เอก โท ตรี และจัตวา
ทุกพยางค์มีเสียงวรรณยุกต์ แม้ว่าจะไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับก็ตาม เช่น

กา	มีเสียงวรรณยุกต์สามัญ
จะ	มีเสียงวรรณยุกต์เอก
คาด	มีเสียงวรรณยุกต์โท
คัด	มีเสียงวรรณยุกต์ตรี
หา	มีเสียงวรรณยุกต์จัตวา

๒.๓ ระดับเสียงของคำ พยางค์และคำในภาษาไทยมีเสียงวรรณยุกต์แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับพยัญชนะต้นตามไตรยางศ์ ลักษณะของพยางค์ที่เป็นคำเป็นหรือคำตาย

คำเป็น หมายถึง คำที่มีเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดในแม่ กง กน กม เกย หรือ เกอว และคำที่ประสมสระเสียงยาวไม่มีตัวสะกด

คำตาย หมายถึง คำที่มีเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดในแม่ กก กค หรือ กบ และคำที่ประสมสระเสียงสั้นไม่มีตัวสะกด

๒.๔ ไตรยางศ์ แบ่งพยัญชนะในภาษาไทยเป็น ๓ พวก ดังนี้

อักษรกลาง คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ มี ๙ ตัว
ได้แก่ ก จ ด ต ฎ ฏ บ ป อ

อักษรสูง คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา มี ๑๑ ตัว
ได้แก่ ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห

อักษรต่ำ คือ ตัวพยัญชนะที่มีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ มี ๒๔ ตัว
ได้แก่ ค ฅ ฆ ง ช ฌ ญ ฑ ฒ ณ ท ธ น พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ

อักษรต่ำ แบ่งเป็น อักษรต่ำคู่ กับ อักษรต่ำเดี่ยว

อักษรต่ำคู่ คือ อักษรต่ำที่มีเสียงคู่กับอักษรสูง ๑๔ ตัว ได้แก่

อักษรต่ำ	อักษรสูง
ค ค ฅ	ข ข
ช ฌ	ฉ
ซ	ศ ษ ส
ฌ ฌ ฑ ฒ	ฐ ถ
พ ภ	ผ
ฟ	ฝ

อักษรต่ำเดี่ยว

คือ อักษรต่ำที่ไม่มีเสียงคู่กับอักษรสูง มี ๑๐ ตัว ได้แก่ ง ญ ณ น
ม ย ร ล ว พ

ทั้งนี้ อักษรต่ำเดี่ยวที่สามารถใช้ ห นำ เป็นพยัญชนะต้นได้
มี ๘ ตัว คือ หง หญ หน หม หย หร หล หว ผันเสียงวรรณยุกต์
เช่นเดียวกับอักษรสูง

๒.๕ การผันวรรณยุกต์คำเป็นและคำตาย เสียงวรรณยุกต์ของคำเป็นและคำตายมีดังนี้

ตารางการผันวรรณยุกต์

ลักษณะพยางค์/คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อักษรกลาง คำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันได้ ๕ เสียง	กา	ก่า	ก้า	ก๊า	ก๋า
	จี	จี่	จี้	จ็	จ๋
	ปู	ปู้	ป๋	ป๊	ป๋า
อักษรกลาง คำตาย พื้นเสียงเป็นเสียงเอก ผันได้ ๓ เสียง	-	จะ	จ๊ะ	จ๊ะ	-
	-	ติ	ตี้	ตี้	-
	-	อุ	อุ๋	อุ๋	-
อักษรสูง คำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา ผันได้ ๓ เสียง	-	ข้า	ข้า	-	ขา
	-	โห้	โห้	-	โห
	-	ส่ำ	ส่ำ	-	ส่ำ
อักษรสูง คำตาย พื้นเสียงเป็นเสียงเอก ผันได้ ๒ เสียง	-	ชะ	ชะ	-	-
	-	ผู้	ผู้	-	-
อักษรต่ำ คำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันได้ ๓ เสียง	คา	-	ค่า	ค๊า	-
	รอ	-	ร่อ	ร๊	-
	งู	-	งู๋	งู๋	-
อักษรต่ำ คำตาย สระเสียงสั้น พื้นเสียงเป็นเสียงตรี ผันได้ ๒ เสียง	-	-	คะ	คะ	-
	-	-	นะ	นะ	-
อักษรต่ำและอักษรสูงที่เป็น อักษรคู่กัน และเป็นคำเป็น สามารถผันได้ครบ ๕ เสียง	คา	ข้า	ค่า/ข้า	ค๊า	ขา
	โซ	โส	โซ่/โส	โซ้	โส

คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

ตัวสะกด คือ พยางค์ที่ประกอบอยู่ท้ายสระ และมีเสียงประสมเข้ากับสระ ทำให้หนักขึ้นตามฐานของพยางค์ มี ๘ มาตรา ดังนี้

๑. ตัวสะกด แม่กง มี ง เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ง/ เช่น กาง ลอง แดง ยิง เตียง ฯลฯ
๒. ตัวสะกด แม่กน มี น เป็นตัวสะกด ออกเสียง /น/ เช่น สอน เทียน วัน อ่าน เย็น ฯลฯ
๓. ตัวสะกด แม่กม มี ม เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ม/ เช่น ถาม จม เต็ม รวม เล่ม ฯลฯ
๔. ตัวสะกด แม่เกย มี ย เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ย/ เช่น ยาย โรอย เลย สวย ซอย ฯลฯ
๕. ตัวสะกด แม่เกว มี ว เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ว/ เช่น ขาว เร้ว เขียว แมว นั้ว ฯลฯ
๖. ตัวสะกด แม่กก มี ก เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ก/ เช่น มาก พวก ลูก ปอก ฟัก ฯลฯ
๗. ตัวสะกด แม่กบ มี บ เป็นตัวสะกด ออกเสียง /บ/ เช่น ชอบ เล็บ เสียบ แอบ ตับ ฯลฯ
๘. ตัวสะกด แม่กต มี ต เป็นตัวสะกด ออกเสียง /ต/ เช่น คัด ตัด บิด คด ถาด ฯลฯ^๑

คำว่า แม่ กับคำว่า มาตรา ใช้แทนกันได้ ปัจจุบันทั้งสองคำใช้แสดงการประสมอักษรและจำกัดเฉพาะกรณีที่ถือตัวสะกดเป็นหลัก มาตราตัวสะกดที่มีเฉพาะพยางค์ตรงตามมาตรามี ๔ มาตรา คือ แม่กง แม่กม แม่เกย และแม่เกว ส่วนอีก ๔ มาตรา มีพยางค์อื่น ๆ เป็นตัวสะกดที่อ่านออกเสียงตามมาตราตัวสะกดนั้น ๆ คือ แม่กก แม่กต แม่กบ และแม่กน

^๑ในทางภาษาศาสตร์ เสียงพยางค์ท้ายของตัวสะกดในแม่กต และแม่กบจะใช้เป็นหน่วยเสียง /ต/ และ /บ/ ตามลำดับ ทั้งนี้ สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากบทที่ ๓ เรื่องระบบเสียงภาษาไทยในหนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๑ : ระบบเสียง อักษรไทย การอ่าน และการเขียนสะกดคำ

๑. คำที่มีตัวสะกดในแม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย และแม่เกอว

๑.๑ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง กน กม เกย และ เกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น

กาง	สะกดว่า	กอ-อา-งอ	กาง
กาน	สะกดว่า	กอ-อา-นอ	กาน
กาม	สะกดว่า	กอ-อา-มอ	กาม
กาย	สะกดว่า	กอ-อา-ยอ	กาย
กาว	สะกดว่า	กอ-อา-วอ	กาว

๑.๒ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กง กน กม เกย และ เกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น

กั้ง	สะกดว่า	กอ-อะ-งอ	กั้ง
กัณ	สะกดว่า	กอ-อะ-นอ	กัณ
ติม	สะกดว่า	ตอ-อิ-มอ	ติม
จุย	สะกดว่า	จอ-อุ-ยอ	จุย
ติว	สะกดว่า	ตอ-อิ-วอ	ติว

๑.๓ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง กน กม เกย และ เกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น

คาง	สะกดว่า	คอ-ออ-งอ	คาง
คาน	สะกดว่า	คอ-อา-นอ	คาน
งาม	สะกดว่า	งอ-อา-มอ	งาม
คาย	สะกดว่า	คอ-อา-ยอ	คาย
ราว	สะกดว่า	รอ-อา-วอ	ราว

๑.๔ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กง กน กม เกย และ เกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น

รัง	สะกดว่า	ร-อ-ะ-งอ	รัง
รัน	สะกดว่า	ร-อ-ะ-นอ	รัน
ชิม	สะกดว่า	ช-อ-ิ-มอ	ชิม
ลุย	สะกดว่า	ล-อ-ุ-ยอ	ลุย
คิว	สะกดว่า	ค-อ-ิ-วอ	คิว

๑.๕ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กง กน กม เกย และ เกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงจัตวา เช่น

สาং	สะกดว่า	ส-อ-า-งอ	สาং
สาน	สะกดว่า	ส-อ-า-นอ	สาน
ขาม	สะกดว่า	ข-อ-า-มอ	ขาม
ขาย	สะกดว่า	ข-อ-า-ยอ	ขาย
ขาว	สะกดว่า	ข-อ-า-วอ	ขาว

๑.๖ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กง กน กม เกย และ เกอว อ่านออกเสียงเป็นเสียงจัตวา เช่น

ขັง	สะกดว่า	ข-อ-ะ-งอ	ขັง
ขັນ	สะกดว่า	ข-อ-ะ-นอ	ขັນ
ชิม	สะกดว่า	ช-อ-ิ-มอ	ชิม
ขุย	สะกดว่า	ข-อ-ุ-ยอ	ขุย
หิว	สะกดว่า	ห-อ-ิ-วอ	หิว

๒. คำที่มีตัวสะกดในแม่กก แม่กด แม่กบ

๒.๑ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กก กด และ กบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

จาก	สะกดว่า	จอ-อา-กอ	จาก
จาต	สะกดว่า	จอ-อา-ดอ	จาต
จาบ	สะกดว่า	จอ-อา-บอ	จาบ

๒.๒ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กก กด และ กบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

ตัก	สะกดว่า	ตอ-อะ-กอ	ตัก
ตัต	สะกดว่า	ตอ-อะ-ดอ	ตัต
ตັบ	สะกดว่า	ตอ-อะ-บอ	ตັบ

๒.๓ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กก กด และ กบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงโท เช่น

ราก	สะกดว่า	รอ-อา-กอ	ราก
ราต	สะกดว่า	รอ-อา-ดอ	ราต
ราบ	สะกดว่า	รอ-อา-บอ	ราบ

๒.๔ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กก กด และ กบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงตรี เช่น

รัก	สะกดว่า	รอ-อะ-กอ	รัก
รัต	สะกดว่า	รอ-อะ-ดอ	รัต
รับ	สะกดว่า	รอ-อะ-บอ	รับ

๒.๕ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงยาว + ตัวสะกดแม่กก กค และ กบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

สาก	สะกดว่า	สอ-อา-กอ	สาก
สาด	สะกดว่า	สอ-อา-ดอ	สาด
ساب	สะกดว่า	สอ-อา-บอ	ساب

๒.๖ คำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง + สระเสียงสั้น + ตัวสะกดแม่กก กค กบ อ่านออกเสียงเป็นเสียงเอก เช่น

สັก	สะกดว่า	สอ-อะ-กอ	สັก
สັด	สะกดว่า	สอ-อะ-ดอ	สັด
สັบ	สะกดว่า	สอ-อะ-บอ	สັบ

นอกจากนี้ยังมีคำที่ประสมสระ เมื่อมีตัวสะกด ซึ่งสระจะมีการเปลี่ยนแปลง โดยบางสระจะลดรูปหรือเปลี่ยนรูป ดังนี้

๑. คำประสมสระอะ (-ะ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะเปลี่ยนรูป -ะ เป็น ั แต่ยังคงอ่านออกเสียงสระอะ เช่น ผั๊ก รัก ขั้ง ดัง จัด วัด ฉั่น คั่น ขั๊บ จั๊บ ฯลฯ

ผั๊ก	สะกดว่า	ผอ-อะ-กอ	ผั๊ก
ฉั่น	สะกดว่า	ฉอ-อะ-นอ	ฉั่น
จัด	สะกดว่า	จอ-อะ-ดอ	จัด

๒. คำประสมสระเอะ (เอ-ะ) สระแอะ (แ-ะ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะเปลี่ยนรูป -ะ เป็น ั้ แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระเอะ สระแอะ เช่น เด็ก เข็น เจ็บ เล้ง เค็ม เต็ม เป็ด แข็ง เป็นต้น

เด็ก	สะกดว่า	ดอ-เอะ-กอ	เด็ก
แข็ง	สะกดว่า	ขอ-แอะ-งอ	แข็ง

๓. คำประสมสระโอะ (โ-ะ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำ สระ โ-ะ จะหายไป แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระโอะ เช่น นม คน ธง กบ ฝน นก มด ฯลฯ

นม	สะกดว่า	นอ-โอะ-มอ	นม
คน	สะกดว่า	คอ-โอะ-นอ	คน

๔. คำประสมสระอัว (-ัว) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะลดรูป สระ -ัว ทำให้ ัว หายไป เหลือแต่ตัว ว แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระ -ัว เช่น ขวด นวด สวย รวย บวก

ขวด	สะกดว่า	ขอ-อัว-ดอ	ขวด
สวย	สะกดว่า	สอ-อัว-ยอ	สวย

๕. คำประสมสระเออ (เอ-อ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะเปลี่ยนรูป อ เป็น ๐ แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระ เอ-อ เช่น เดิน เกิด เพ็ง เนิน เต็ม เบิก

เดิน	สะกดว่า	ดอ-เออ-นอ	เดิน
เกิด	สะกดว่า	กอ-เออ-ดอ	เกิด

คำประสมสระ เอ-อ มีตัวสะกด ย เมื่อเขียนคำจะลดรูปทำให้รูป อ หายไป แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระ เอ-อ เช่น เขย เงย เฉย เตย เนย เอย เลย เขย

เนย	สะกดว่า	นอ-เออ-ยอ	เนย
เตย	สะกดว่า	ตอ-เออ-ยอ	เตย

๖. คำประสมสระ ออ เมื่อมีตัวสะกด ร เมื่อเขียนคำจะทำให้รูป อ หายไป แต่ยังคงอ่านออกเสียง สระ ออ เช่น จร พร ศร

๗. คำประสมสระเอาะ (เอ-าะ) มีตัวสะกด เมื่อเขียนคำจะเปลี่ยนรูป เอ-าะ เป็น ๐ เช่น ก๊อ ก๊อ ก๊อบ เป็นต้น

การสอนอ่านแจกลูกสะกดคำที่มีพยัญชนะต้น สระ และมีตัวสะกดตรงตามมาตราควรจัดลำดับเนื้อหา โดยเริ่มจากการเปลี่ยนพยัญชนะต้นเพียงอย่างเดียวก่อน แล้วจึงเปลี่ยนพยัญชนะต้นและสระเมื่ออ่านคำที่มีตัวสะกดทั้ง ๘ มาตราได้คล่องแล้ว จึงฝึกอ่านชุดคำที่คงพยัญชนะต้นและสระเดิม แล้วเปลี่ยนตัวสะกดเป็นชุด ๆ จะเห็นได้ว่าการอ่านแจกลูกจะเปลี่ยนไปตามเสียงตัวสะกด

๓. การผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

การผันวรรณยุกต์คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา แบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๓.๑ คำที่สะกดด้วยแม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกอว

๓.๑.๑ พยัญชนะต้นอักษรกลาง ผันได้ครบทั้ง ๕ เสียง พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ เมื่อผันวรรณยุกต์แล้ว ออกเสียงตรงตามรูปวรรณยุกต์นั้น ๆ

๑) พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงยาว + ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
กาง	กาง	ก่าง	ก้าง	ก้าง	ก่าง
บาน	บาน	บ่าน	บ้าน	บ้าน	บ่าน
จาม	จาม	จ่าม	จ้าม	จ้าม	จ่าม
พาย	พาย	ป่าย	ป้าย	ป้าย	ป่าย
ดาว	ดาว	ด่าว	ด้าว	ด้าว	ด่าว

๒) พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อิง	อิง	อิง	อิง	อิง	อิง
ดิน	ดิน	ดิน	ดิน	ดิน	ดิน
กิม	กิม	กิม	กิม	กิม	กิม
ตีว	ตีว	ตีว	ตีว	ตีว	ตีว

๓.๑.๒ พยัญชนะต้นอักษรสูง ผันได้ ๓ เสียง ฟันเสียง

เป็นเสียงจัตวา ผันด้วยรูปเอกเป็นเสียงเอก ผันด้วยรูปโทเป็นเสียงโท

๑) พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงยาว +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
หาง	-	हां	हाँ	-	हां
सान	-	सान	सान	-	सान
ขาม	-	ข่าม	ข้าม	-	ขาม
ถาย	-	ถ่าย	ถ้าย	-	ถาย
สาว	-	สาว	สาว	-	สาว

๒) พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงสั้น +
ตัวสะกด + วรรณยุกต์
ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยัดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ชิง	-	ชิง	ชิง	-	ชิง
สิน	-	สิน	สิน	-	สิน
чим	-	чим	чим	-	чим
สิว	-	สิว	สิว	-	สิว

๓.๑.๓ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ ผันได้ ๓ เสียง ฟันเสียง
เป็นเสียงสามัญ ผันด้วยรูปเอกเป็นเสียงโท ผันด้วยรูปโทเป็นเสียงตรี

๑) พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว +
ตัวสะกด + วรรณยุกต์
ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยัดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
คาง	คาง	-	ค่าง	ค้าง	-
น่าน	น่าน	-	น่าน	น้าน	-
หาม	หาม	-	ห่าม	ห้าม	-
ท่าย	ท่าย	-	ท่าย	ท้าย	-
ราว	ราว	-	ร่าว	ร้าว	-

๒) พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ยัง	ยัง	-	ยัง	ยัง	-
ชั้น	ชั้น	-	ชั้น	ชั้น	-
รุ่ม	รุ่ม	-	รุ่ม	รุ่ม	-
ทวย	ทวย	-	ทวย	ทวย	-
คิ้ว	คิ้ว	-	คิ้ว	คิ้ว	-

***ข้อสังเกต**

คำที่มีตัวสะกดและมีรูปวรรณยุกต์นี้ หลายคำไม่มีความหมาย แต่จำเป็นต้องรู้หลักการผันเสียงวรรณยุกต์ แม้คำที่นำมาผันเสียงวรรณยุกต์ จะไม่มีความหมายก็ตาม

๓.๒ คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ก แม่บ แม่กด

๓.๒.๑ พยัญชนะต้นอักษรกลาง ผันได้ ๔ เสียง พ้นเสียง เป็นเสียงเอก เมื่อผันรูป และเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน (ไม่มีเสียงสามัญ)

๑) พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงยาว +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยัดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
บาก	-	บาก	บ้ำก	บ๊าบ	บ๋าก
จาบ	-	จาบ	จ้ำบ	จ๊าบ	จ๋าบ
กาด	-	กาด	ก้ำด	ก๊าต	ก๋าด

๒) พยัญชนะต้นอักษรกลาง + สระเสียงสั้น +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ดุก	-	ดุก	ดู้ก	ดืก	ดุก
บุง	-	บุง	บู้บ	บืบ	บุง
ปุด	-	ปุด	ปู้ด	ปืด	ปุด

๓.๒.๒ พยัญชนะต้นอักษรสูง ผันได้ ๒ เสียง ฟันเสียงเป็นเสียงเอก ผันด้วยรูปโทเป็นเสียงโท

๑) พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงยาว +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
สาก	-	สาก	ส้าก	-	-
หาบ	-	หาบ	ห้าบ	-	-
ขาด	-	ขาด	ข้าด	-	-

๒) พยัญชนะต้นอักษรสูง + สระเสียงสั้น +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
พัก	-	-	พั๊ก	พั๊ก	-
รับ	-	-	รั๊บ	รั๊ก	-
หัด	-	-	หั๊ด	หั๊ก	-

๓.๒.๓ พยัญชนะต้นอักษรต่ำ

๑) พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงยาว +

ตัวสะกด + วรรณยุกต์ ผันได้ ๒ เสียง ฟันเสียงเป็นเสียงโท ผันด้วยรูปโท เป็นเสียงตรี

ตัวอย่างการผันวรรณยุกต์โดยการแจกลูกแบบยี่ดสระเป็นหลัก

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
ขาก	-	-	ขาก	ข้าก	-
คาบ	-	-	คาบ	ค้ำบ	-
ลาด	-	-	ลาด	ล้าด	-

๒) พยัญชนะต้นอักษรต่ำ + สระเสียงสั้น + ตัวสะกด +

วรรณยุกต์ ผันได้ ๑ เสียง ฟันเสียงเป็นเสียงตรี

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

มาตรา คือ แม่บทแจกลูกอักษรตามหมวดคำที่มีตัวสะกด หรือออกเสียงอย่างเดียวกันแบ่งออกเป็น ๘ มาตรา หรือ ๘ แม่ คือ แม่กก แม่กด แม่กบ แม่กม แม่เกย แม่เกอว แม่กง และแม่กน แบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑. มาตราที่มีพยัญชนะเป็นตัวสะกดเพียงตัวเดียว ๔ มาตรา คือ

แม่กง	ใช้ ง สะกด	เช่น	หาง ปลิง สอง แรง ฯลฯ
แม่กม	ใช้ ม สะกด	เช่น	สม ตั้ม โสม สนาม งอม ฯลฯ
แม่เกย	ใช้ ย สะกด	เช่น	สาย โปรง เหย ปุย ฯลฯ
แม่เกอว	ใช้ ว สะกด	เช่น	เหี้ยว กาว เปลว เปรี้ยว ฯลฯ

๒. มาตราที่มีพยัญชนะเป็นตัวสะกดในแต่ละมาตราหลายตัว แต่ออกเสียงเพียงเสียงเดียว มี ๔ มาตรา

แม่กก	มีพยัญชนะ ก ข ค ฅ สะกดแล้วออกเสียงเป็นเสียง /ก/ เช่น เลข โรค เมฆ ฯลฯ
แม่กด	มีพยัญชนะ ด จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ฒ ศ ษ ส สะกด แล้วออกเสียงเป็นเสียง /ต/ เช่น กิจ ราช กฎ ปราบกฎ อิฐ ครุฑ พัฒนา ทูต รถ บาท พุศ อากาศ พืช ทาส ฯลฯ
แม่กบ	มีพยัญชนะ บ ป พ ฟ ภ สะกด แล้วออกเสียงเป็นเสียง /ป/ เช่น บาบ ภาพ ยีราฟ ลาก ฯลฯ ^๑
แม่กน	มีพยัญชนะ น ณ ฌ ญ ร ล ฬ สะกด แล้วออกเสียงเป็นเสียง /น/ เช่น เชิญ คุณ หาร ศิล วาฬ ฯลฯ

^๑ในทางภาษาศาสตร์ เสียงพยัญชนะท้ายของตัวสะกดในแม่กด และแม่กบจะใช้เป็นหน่วยเสียง /ต/ และ /ป/ ตามลำดับ ทั้งนี้ สามารถศึกษา รายละเอียดเพิ่มเติมได้จากบทที่ ๓ เรื่องระบบเสียงภาษาไทยในหนังสืออุเทศ ภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๑ : ระบบเสียง อักษรไทย การอ่าน และการเขียนสะกดคำ

การอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

การอ่านออกเสียงคำ โดยเริ่มต้นจากเสียงพยัญชนะต้น สระ
ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ตามลำดับ เช่น

กรณีเป็นคำพยางค์เดียวให้อ่านสะกดคำ ดังนี้

เขต	แบบที่ ๑	ขอ-เอ-ตอ เขต
	แบบที่ ๒	ขอ-เอ-เข-เข-ตอ เขต
บาป	แบบที่ ๑	บอ-อา-ปอ บาป
	แบบที่ ๒	บอ-อา-บา-บา-ปอ บาป
เลข	แบบที่ ๑	ลอ-เอ-ขอ เลก
	แบบที่ ๒	ลอ-เอ-เล-เล-ขอ เลก
เชิญ*	แบบที่ ๑	ขอ-เออ-ญอ เชิน
	แบบที่ ๒	ขอ-เออ-เชอ-เชอ-ญอ เชิน

*ข้อสังเกต

ถ้าใช้ ย แทน ญ ในการอ่านสะกดคำ จะทำให้สับสนกับแม่เกยได้
จึงคงรูปพยัญชนะ ญ ไว้ กรณีที่คำมีมากกว่า ๑ พยางค์ให้อ่านสะกดคำ ดังนี้

กรณีเป็นคำที่มีมากกว่า ๑ พยางค์ให้อ่านสะกดคำ ดังนี้

สุนัข	แบบที่ ๑	สอ-อุ สุ นอ-อะ-ขอ นั ก สุ-นั ก
	แบบที่ ๒	สอ-อุ สุ นอ-อะ-นะ-นะ-ขอ นั ก สุ-นั ก
เคารพ	แบบที่ ๑	คอ-เอา เคา รอ-โอะ-พอ รบ เคา-รบ
	แบบที่ ๒	คอ-เอา เคา รอ-โอะ-โระ-โระ-พอ รบ เคา-รบ
อาหาร	แบบที่ ๑	ออ-อา อา หอ-อา-รอ หาน อา-หान
	แบบที่ ๒	ออ-อา อา หอ-อา-หา-หา-รอ หาน อา-หาน
โอกาส	แบบที่ ๑	ออ-โอ โอ กอ-อา-สอ กาด โอ-กาด
	แบบที่ ๒	ออ-โอ โอ กอ-อา-กา-กา-สอ กาด โอ-กาด

การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะสะกดคำตามรูปตัวอักษรที่ประกอบกันเป็นคำ โดยสะกดเรียงจากรูปตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ในคำนั้น ๆ ซึ่งแตกต่างจากการอ่านสะกดคำ เช่น

กรณีเป็นคำพยางค์เดียวให้เขียนสะกดคำ ดังนี้

เลข	เขียนสะกดว่า	สระเอ ลอ ลิง ขอ ไข่
บาป	เขียนสะกดว่า	บอ ใบไม้ สระอา ปอ ปลา
เชิญ	เขียนสะกดว่า	สระเอ ขอ ช้าง สระอิ ญอ หญิง
เขต	เขียนสะกดว่า	สระเอ ขอ ไข่ ตอ เต่า

กรณีเป็นคำที่มีมากกว่า ๑ พยางค์ให้เขียนสะกดคำ ดังนี้

สุนัข	เขียนสะกดว่า	สอ เสือ สระอุ นอ หนู ไม้หันอากาศ ขอ ไข่
เคราพ	เขียนสะกดว่า	สระเอ คอ ควาย สระอา รอ เรือ พอ พาน
อาหาร	เขียนสะกดว่า	ออ อ่าง สระอา หอ หีบ สระอา รอ เรือ
โอกาส	เขียนสะกดว่า	สระโอ ออ อ่าง กอ ไก่ สระอา สอ เสือ

*ข้อสังเกต

ความแตกต่างระหว่างการอ่านสะกดคำกับการเขียนสะกดคำ มีดังต่อไปนี้

การอ่านสะกดคำ เน้นที่เสียงตัวอักษรของพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ที่ประกอบกันเป็นคำ

การเขียนสะกดคำ เน้นเรียงตามรูปตัวอักษรที่ปรากฏ ทั้งพยัญชนะ สระ ตัวสะกดและวรรณยุกต์ที่ประกอบกันเป็นคำนั้น

คำที่มีอักษรควบ

คำควบกล้ำ แบ่งตามลักษณะการออกเสียงได้ ๒ ประเภท คือ
อักษรควบแท้ และอักษรควบไม่แท้

๑. อักษรควบแท้

อักษรควบแท้ คือ อักษรควบที่ออกเสียงพยัญชนะทั้ง ๒ ตัว
ควบกล้ำกัน มี ๑๕ ลักษณะ คือ พยัญชนะตัวแรกเป็น ก ข ค ต ป ผ
พ ควบกับ ร หรือ ล หรือ ว ดังต่อไปนี้

พยัญชนะตัวแรก	ก	ข	ค	ต	ป	พ	ผ
พยัญชนะควบ ร	ร	ร	ร	ร	ร	ร	-
พยัญชนะควบ ล	ล	ล	ล	-	ล	ล	ล
พยัญชนะควบ ว	ว	ว	ว	-	-	-	-

คำที่พยัญชนะต้นควบกับ ร มี ๖ ลักษณะ คือ กร ขร คร ตร พร ดังนี้

กร เช่น ไกร กรอง กราย กรีด แกร่ง

ขร เช่น ขร้าว ขรุขระ ขริบ

คร เช่น ไคร ครบ ครั้น คร้าม คร้ว ครอง ครอบ

ตร เช่น ตรอง ตริ ตรง ตรึง ตระ

พร เช่น ปราณ เปรม เปราะ ประปราย

พร เช่น พรวน พริ้ง พรั่ง พราย เพรง พริก

คำที่พยัญชนะต้นควบกับ ล มี ๕ ลักษณะ คือ กล ขล คล ปล และ ผล ดังนี้

กล เช่น กล้า กลิ่น กลม กลอง กล่อม กลาด เกลา เกลียว เกลื่อน

ขล เช่น ขลาด เวลา โขลง โขลน ขลัง ขลิบ

คล เช่น คล้า คลาด คลาย คล้อย คลัง

ปล เช่น ปลา เปลี่ย ปลื้ม ปลัก ปลวก ปลอบ

ผล เช่น ผลาญ ผลุง ผลุบ ผล่อ ผล่ ผลั

คำที่พยัญชนะต้นควบกับ ว มี ๓ ลักษณะ คือ กว ขว และ คว ดังนี้

กว เช่น กวาด กวัก ไกว แกว่ง กวาง เหวียน

ขว เช่น ขวา ขวาน ขวิด ขวักไขว่ ขวนขวาย

คว เช่น ควาน ความ ควาย ควัก คว้าง ควั่น

๒. อักษรควบไม่แท้

อักษรควบไม่แท้ คือ อักษรควบที่ออกเสียงแต่พยัญชนะต้น
ตัวหน้าตัวเดียวบ้าง ออกเสียงกลายเป็นตัวอื่นไปบ้าง มี ๒ ลักษณะ ดังนี้

๒.๑ คำที่มีพยัญชนะต้นควบกับ ร แต่ไม่ออกเสียง /ร/ ได้แก่
พยัญชนะ จร ชร ศร สร เช่น

จริง	อ่านว่า	จิง
เศร้า	อ่านว่า	เส้า
สร้อย	อ่านว่า	ส้อย
ศรี	อ่านว่า	สี
ศรัทธา	อ่านว่า	สัด-ทา
เศรษฐี	อ่านว่า	เสด-ถี
อาศรม	อ่านว่า	อา-สม
เสริม	อ่านว่า	เสิม
สร้าง	อ่านว่า	ส้าง
สระ	อ่านว่า	สะ
สง	อ่านว่า	สง
สร้าง	อ่านว่า	ส้าง
เสร็จ	อ่านว่า	เส็ด
ประเสริฐ	อ่านว่า	ประ-เส็ด
กำสรวล	อ่านว่า	กำ-สวัน

๒.๒ คำที่มีพยัญชนะต้น ท ควบกับ ร แล้วออกเสียงเป็น /ช/ มีทั้งหมด ๑๘ คำ นอกเหนือจากนี้ คำ ทร ควบกล้ำกันที่เป็นคำยืมจากภาษาบาลีสันสกฤต จะออกเสียง /ทร/ เช่น อินทรา จันทรา นิทรา เป็นต้น

ทรง	อ่านว่า	ชง
ทราบ	อ่านว่า	ซาบ
ทราบ	อ่านว่า	ซาม
ทราย	อ่านว่า	ซาย
แทรก	อ่านว่า	แซก
ทรุด	อ่านว่า	ชุด
โตรม	อ่านว่า	โซม
ทรง	อ่านว่า	ชวง
ทรัพย์	อ่านว่า	ชัย
ไทร	อ่านว่า	ไซ
มัทรี	อ่านว่า	มัด-ชี
อินทรี	อ่านว่า	อิน-ชี
อินทรีย์	อ่านว่า	อิน-ชี
นนทรี	อ่านว่า	นน-ชี
พุทรา	อ่านว่า	พุด-ซา
ฉะเชิงเทรา	อ่านว่า	ฉะ-เชิง-เซา
เทริด	อ่านว่า	เชิด
ทรวด	อ่านว่า	ชวด

หรืออาจใช้บัตรย่อยกรอง ภาพยานี้ ๑๑ คำควบกล้ำไม่แท้
ในการฝึกอ่านและเขียนเพื่อช่วยจำ ดังนี้

ทรวดทรงทราบทราบทราย	ทรุดโทรมหมายนกอินทรี
มัทรีอินทรีย์มี	เทริดนนทรีพุทราเพรา
ทรวงไทรทรัพย์แทรกวัด	โทรมนัสย์* ฉะเชิงเทรา
ตัว ทร เหล่านี้เรา	ออกสำเนียงเป็นเสียง ซ
	(กำชัย ทองหล่อ)

* คำนี้ ไม่มีใช้ในภาษาไทยแล้ว

๓. การอ่านสะกดคำที่มีอักษรควบ

การอ่านสะกดคำที่มีอักษรควบมีหลายวิธี สามารถเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งได้ โดยเมื่อจดจำรูปและเสียงของตัวอักษรได้แล้ว จะทำให้สามารถเรียนรู้การอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กันได้ แต่ทั้งนี้ควรฝึกการอ่านก่อน แล้วจึงเริ่มฝึกการเขียนสะกดคำ

๓.๑ การอ่านและเขียนคำที่มีอักษรควบแท้

๓.๑.๑ การอ่านคำที่มีอักษรควบแท้ สอนอ่านเรียงตัวอักษรที่ปรากฏ แล้วให้อ่านเป็นเสียงเดียว ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ ๑ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ร และไม่มีตัวสะกด

ไกร	สะกดว่า	กอ-รอ-ไอ	ไกร
ขรัว	สะกดว่า	ขอ-รอ-อัว	ขรัว
ครู	สะกดว่า	คอ-รอ-อุ	ครู
ตริ	สะกดว่า	ตอ-รอ-อี	ตริ
ประ	สะกดว่า	ปอ-รอ-อะ	ประ
พระ	สะกดว่า	พอ-รอ-อะ	พระ

ตัวอย่างที่ ๒ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ร และมีตัวสะกด

กราบ สะกดว่า กอ-รอ-อา-บอ กราบ
ขริบ สะกดว่า ขอ-รอ-อี-มอ ขริบ
เคียด สะกดว่า คอ-รอ-เอีย-ดอ เคียด
ตรวจ สะกดว่า ตอ-รอ-อัว-จอ ตรวจ

ตัวอย่างที่ ๓ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ล และไม่มีตัวสะกด

ไกล สะกดว่า กอ-ลอ-ไอ ไกล
คละ สะกดว่า คอ-ลอ-อะ คละ
ปลา สะกดว่า ปอ-ลอ-อา ปลา
พลุ สะกดว่า พอ-ลอ-อุ พลุ

ตัวอย่างที่ ๔ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ล และมีตัวสะกด

กลอง สะกดว่า กอ-ลอ-ออ-งอ กลอง
โขลง สะกดว่า ขอ-ลอ-โอ-งอ โขลง
คลาน สะกดว่า คอ-ลอ-อา-นอ คลาน
ปลวก สะกดว่า ปอ-ลอ-อัว-กอ ปลวก
เพลิน สะกดว่า พอ-ลอ-เออ-นอ เพลิน
ผลัก สะกดว่า ผอ-ลอ-อะ-กอ ผลัก

ตัวอย่างที่ ๕ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ว และไม่มีตัวสะกด

กวา สะกดว่า กอ-วอ-อา กวา
ขวา สะกดว่า ขอ-วอ-อา ขวา

ตัวอย่างที่ ๖ การอ่านคำที่พยัญชนะต้นควบกับ ว และมีตัวสะกด

กวาง สะกดว่า กอ-วอ-อา-งอ กวาก
แขวน สะกดว่า ขอ-วอ-แอ-นอ แขวง
ควาย สะกดว่า คอ-วอ-อา-ยอ ควาย

๓.๑.๒ การอ่านคำที่มีอักษรควบแท้โดยการแจกลูก
เมื่อฝึกอ่านคำที่มีอักษรควบจนเข้าใจแล้ว ควรฝึกอ่านเพิ่มเติม โดยการแจกลูก
ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ การอ่านแจกลูกคำที่มีอักษรควบแท้แบบไม่มีตัวสะกด

	สระอา	สระอี	สระอุ
กร	กรา	กรี	กู
ขร	ขรา	ขรี	ขู
คร	ครา	ครี	คู
ตร	ตรา	ตรี	ตู
ปร	ปรา	ปรี	ปู
พร	ปรา	พรี	พู

ตัวอย่างที่ ๒ การอ่านแจกลูกคำที่มีอักษรควบแท้แบบมีตัวสะกด

อักษรควบ	สระ	ตัวสะกด	อ่านว่า
ปร	อา	ง	ปฺราง
	อา	บ	ปฺราบ
	เอีย	บ	เปรียบ
	โอ	ด	โปรด
	แอ	ง	แปรง

๓.๑.๓ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบแท้ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบแท้ ควรฝึกสะกดคำให้คล่องก่อน โดยใช้วิธีการสะกดแบบเรียงตามลำดับตัวอักษร ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบแท้แบบไม่มีตัวสะกด

ไกร เขียนสะกดว่า สระไ ไม้้มลาย กอ ไก่ รอ เรือ

ขรัว เขียนสะกดว่า ขอ ไข่ รอ เรือ สระอัว

ครุ เขียนสะกดว่า คอ ควาย รอ เรือ สระอุ

ตรี เขียนสะกดว่า ตอ เต่า รอ เรือ สระอี

ประ เขียนสะกดว่า ปอ ปลา รอ เรือ สระอะ

พระ เขียนสะกดว่า พอ พาน รอ เรือ สระอะ

ตัวอย่างที่ ๒ การเขียนสะกดคำที่มีอักษรควบแท้แบบมีตัวสะกด

พราว เขียนสะกดว่า พอ พาน รอ เรือ สระอา วอ แหวน

กราบ เขียนสะกดว่า กอ ไก่ รอ เรือ สระอา บอ ใบไม้

คราด เขียนสะกดว่า คอ ควาย รอ เรือ สระอา ดอ เด็ก

กรีด เขียนสะกดว่า กอ ไก่ รอ เรือ สระอี ดอ เด็ก

๓.๑.๔ การผันวรรณยุกต์ การผันเสียงวรรณยุกต์คำที่มีอักษรควบแท้ใช้หลักการเดียวกันกับการผันเสียงวรรณยุกต์ของคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว โดยยึดกฎการผันวรรณยุกต์ของพยัญชนะต้นตัวแรก ไม่ใช่ตัวที่มาควบ ดังตาราง

คำ	เสียงวรรณยุกต์				
	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
พยัญชนะต้นอักษรกลาง	กรา	กร่า	กร้า	กร๊า	กร๋า
พยัญชนะต้นอักษรต่ำ	เครื่อง	-	เครื่อง	เครื่อง	-
พยัญชนะต้นอักษรสูง	-	ขว่าง	ขว้าง	-	ขวาง

๓.๒ การอ่านและเขียนคำที่มีอักษรควบไม่แท้

๓.๒.๑ การสะกดคำเพื่ออ่านคำที่มีอักษรควบไม่แท้

การสะกดคำที่ควบกับ ร แต่ไม่ออกเสียง /ร/

จริง	สะกดว่า	จอ-รอ-อิ-งอ จิง
ไซร์	สะกดว่า	ซอ-รอ-ไ-ม้โท ไซ้
	หรือ	ซอ-รอ-ไ-ไซ-ม้โท ไซ้
เศร้า	สะกดว่า	สอ-รอ-เอา-ม้โท เส้า
	หรือ	สอ-รอ-เอา-เส้า-ม้โท เส้า
สร้อย	สะกดว่า	สอ-รอ-ออ-ยอ-สอย-ม้โท ส้อย

๓.๒.๒ การสะกดคำเพื่อเขียนให้สะกดแบบเรียงตามลำดับตัวอักษร ดังนี้

จริง	เขียนสะกดว่า	จอ จาน รอ เรือ สระอิ งอ งู
ศรี	เขียนสะกดว่า	สอ ศาลา รอ เรือ สระอี
สร้าง	เขียนสะกดว่า	สอ เสือ รอ เรือ สระอา งอ งู ม้โท

คำที่มีอักษรนำ

อักษรนำ คือ พยัญชนะต้น ๒ ตัวเรียงกัน ประสมสระเดียวกัน แต่ออกเสียงเป็น ๒ พยางค์ คือ พยางค์ต้นเหมือนมีสระประสมอยู่ พยางค์ที่ ๒ ออกเสียงตามสระประสมอยู่ และพยางค์ที่ ๒ นี้ ถ้าเป็น อักษรเดี่ยว ต้องออกเสียงวรรณยุกต์และผันตามตัวหน้าด้วย เช่น แสม อ่าน สะ-แหม เว้นแต่ตัว ห นำ อักษรเดี่ยว หรือ ตัว อ นำ ตัว ย ไม่ต้องออกเสียง ห และ อ เป็นแต่ออกเสียงและผันตัวหลังตามตัว ห และ ตัว อ เท่านั้น เช่น หงอ หย้า ไหน อย่า อยู่ เป็นต้น ถ้าตัวหน้า เป็นอักษรต่ำก็ดีหรือตัวหลังไม่ใช่อักษรต่ำก็ดี ก็ไม่เปลี่ยนแปลงเสียงวรรณยุกต์ ปรากฏแต่รูปเป็นอักษรนำเท่านั้น แต่อ่านอย่างเดียวกับคำเรียงพยางค์ เช่น พยาธิ อ่าน พะ-ยา-ธิ มัธยม อ่าน มัด-ทะ-ยม เป็นต้น

นอกจากนั้น หนังสือหลักภาษาไทย : เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้ อธิบายว่า อักษรนำ คือ พยัญชนะตัวที่หนึ่งมีอิทธิพลนำเสียงวรรณยุกต์ของพยัญชนะตัวที่ตามมา พยัญชนะตัวที่หนึ่งจะเป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง ส่วนพยัญชนะตัวที่ตามมาเป็นอักษรต่ำเดี่ยวเท่านั้น

การอ่านออกเสียงคำที่มีอักษรนำทำได้ ๒ แบบ คือ อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว และอ่านออกเสียงเป็นคำ ๒ พยางค์

๑. ประเภทของคำที่มีอักษรนำ

คำที่มีอักษรนำ แบ่งตามหลักการอ่านออกเสียงได้ ดังนี้

๑.๑ คำที่มีอักษรนำที่อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว เมื่อ ห นำ อักษรตัวเดียว หรือ อ นำ ย เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ ตามเสียง ตัว ห หรือ อ ที่นำ แต่ไม่ออกเสียงตัว ห หรือ อ ดังนี้

๑.๑.๑ อ นำ ย มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยากร

๑.๑.๒ ห นำอักษรตัวเดียว อักษรตัวเดียว ได้แก่ ง ญ น ม ย

ร ล ว

คำที่มี ห นำอักษรตัวเดียว ได้แก่

ห	นำ	ง	เช่น	เหงา	หงอน	หงอก	หจิก	แหงน			
ห	นำ	ญ	เช่น	หญิง	หญ้า	ใหญ่					
ห	นำ	น	เช่น	หนู	แหน	หนี	หนา	เหนือ	ไหน	นอน	นอง
				หนาว	หนาม	หนัก	น้อย				
ห	นำ	ม	เช่น	หมู	หมา	หมี	หมอ	แหม	หมวก	หมอน	หมอก
				หมอบ	หมาย	เหม็น	หมู่				
ห	นำ	ย	เช่น	หยี	แหย	หยุด	หยอก	หยอด	หยิก	หยัก	เหยี่ยว
ห	นำ	ร	เช่น	หรุ	หรง	หรี					
ห	นำ	ล	เช่น	หลา	ไหล	แหละ	หลาน	หลวง	ลับ	หล่อ	
ห	นำ	ว	เช่น	หวิ	ไหว	หวัด	แหวน	ไหว้	หวาน		

๑.๒ คำที่มีอักษรนำที่อ่านออกเสียงเป็น ๒ พยางค์ พยางค์แรก ออกเสียงพยัญชนะตัวที่ ๑ ประสมกับ สระอะ ครึ่งเสียง พยางค์หลัง ออกเสียงพยัญชนะตัวที่ ๒ ประสมกับสระ และพยัญชนะสะกด ตามที่ปรากฏ ส่วนวรรณยุกต์ออกเสียงตามพยัญชนะตัวที่ ๑ ลักษณะ คล้ายกับมี ห นำอยู่ และออกเสียงเหมือน ห นำ ดังนี้

๑.๒.๑ อักษรสูง นำอักษรต่ำเดี่ยว อักษรสูง ได้แก่ ข ฉ ถ ผ ฝ ส
นำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่ ง ณ น ม ย ร ล ว

คำอักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่

ข	นำ	ณ	เช่น	ขณะ					
ข	นำ	น	เช่น	ขนม	ขนุน				
ข	นำ	ม	เช่น	ขมวด	เขม็ง	ขมิ้น			
ข	นำ	ย	เช่น	ขยะ	ขยำ	ขยัน	โขยง	ขยี้	เขยื้อน
ฉ	นำ	ง	เช่น	ฉงน					
ฉ	นำ	น	เช่น	ไฉน	ฉนวน				
ฉ	นำ	ม	เช่น	ฉมวก	ฉม้าง				
ฉ	นำ	ล	เช่น	ฉลุ	ฉลาก	ฉลาด	ฉลาม	ฉลอง	ฉลย
ถ	นำ	น	เช่น	ถนอ	ถนัด	ถวายเป็น	เถลไถล		
ผ	นำ	ง	เช่น	ผงะ	ผงก	ผงด			
ผ	นำ	น	เช่น	ผนัง	ผนีก	ผนาก			
ผ	นำ	ย	เช่น	ผยอง	ผยอง				
ผ	นำ	ล	เช่น	ผลิต					
ผ	นำ	ว	เช่น	ผวา					
ฝ	นำ	ร	เช่น	ฝรัง					
ส	นำ	ง	เช่น	สง่า	สงบ	สงวน			
ส	นำ	น	เช่น	สนุก	สนาน	สนาม	เสนอ		
ส	นำ	ม	เช่น	เสมอ	เสมอ	เสมอ	เสมอ	เสมอ	
ส	นำ	ย	เช่น	สยะ	สยาม	สยาม			
ส	นำ	ร	เช่น	สระ					
ส	นำ	ล	เช่น	สลา	สลาย	สลัว	สลับ	สลิด	
ส	นำ	ว	เช่น	สว	สวิง				

๑.๒.๒ อักษรกลาง นำอักษรต่ำเดี่ยว อักษรกลาง ได้แก่ ก จ ต
บ ป อ นำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่ ง น ร ล ว

คำอักษรกลางนำอักษรต่ำเดี่ยว ได้แก่

ก นำ น เช่น กนก

จ นำ ม เช่น จมูก

จ นำ ร เช่น จรวด

จ นำ ว เช่น จวก

ต นำ น เช่น ตนู โตนด

ต นำ ล เช่น ตลก ตลับ ตลาด เติลิด ตลิง

ต นำ ว เช่น ตวาด

ป นำ ร เช่น ปรอด ปรอต

ป นำ ล เช่น ปลัด

อ นำ ง เช่น องุ่น

อ นำ น เช่น อนาคต

อ นำ ร เช่น กล้วย

คำที่มีตัวการ์นต์

คำว่า การ์นต์ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ความหมายไว้ว่า น. “ที่สุดอักษร”, “ตัวอักษรที่ไม่ออกเสียง ซึ่งมีไม่ทันจดหมายกำกับไว้ เช่น ตัว “ต์” ในคำว่า “การ์นต์”, (ปาก) เรียกตัวอักษรที่มีไม่ทันจดหมายกำกับ เช่น ล้ ว่า ล การ์นต์ ค์ ว่า ค การ์นต์”

เครื่องหมายทัณฑฆาต “-” ใช้เขียนบนตัวพยัญชนะที่ไม่ต้องการออกเสียง เช่น ยักษ์ สงฆ์ ปรางค์ ประดิษฐ์ ลิฟต์ สวิตช์ ปาล์ม เสิร์ฟ

ถ้าใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตบนพยัญชนะตัวท้ายแล้ว แม้พยัญชนะที่อยู่ข้างหน้าไม่ต้องการออกเสียง ก็ไม่ต้องใช้ทัณฑฆาตอีก เช่น

พัคตร์ ใส่ทัณฑฆาตที่ ร เป็น ร์ แต่ ตร ไม่ออกเสียง
จันทร์ ใส่ทัณฑฆาตที่ ร เป็น ร์ แต่ ทร ไม่ออกเสียง
จันทรณ์ ใส่ทัณฑฆาตที่ น เป็น ณ์ แต่ ทน ไม่ออกเสียง
ลักษมณ์ ใส่ทัณฑฆาตที่ ณ เป็น ณ์ แต่ ษณ ไม่ออกเสียง

การอ่านคำที่มีเครื่องหมาย ์ มีหลักดังนี้

๑. ไม่ออกเสียงพยัญชนะที่มีเครื่องหมาย ์ กำกับ เช่น

กัณฑ์เทศน์	กาพย์กลอน	คริสต์ศาสนา
คอมพิวเตอร์	คำศัพท์	โจทก์จำเลย
โจทย์เลข	ชอล์กสี	ใช้ลิฟต์
ข้อสัตย์	ต้นปาล์ม	ติดบอร์ด
ทรัพย์สิน	ทันตแพทย์	ทุกข์ใจ
นักปราชญ์	พระองค์	พิมพ์งาน
เลขศูนย์	เล่ห์กล	วงศ์ญาติ
สัตว์น้ำ	หอยสังข์	อาสน์สงฆ์

๒. ไม่ออกเสียงทั้งพยัญชนะและสระที่มีเครื่องหมาย ˊ กำกับ เช่น

กาฬสินธุ์	ตันโพธิ์	บริสุทธิ์
เปรมปรีดิ์	พิสุทธิ์	พีชพันธุ์
เผ่าพันธุ์	รามเกียรติ์	ศักดิ์สิทธิ์

๓. ไม่ออกเสียงพยัญชนะที่มีเครื่องหมาย ˊ กำกับ และถ้ามีพยัญชนะ
ซึ่งไม่ใช่พยัญชนะสะกดอยู่ข้างหน้า ก็ไม่ออกเสียงพยัญชนะนั้นด้วย เช่น

ฉันทลักษณ์	ต้นจันทน์	ประชากรราษฎร์
ภูมิศาสตร์	พระจันทร์	รูปลักษณ์
พระลักษมณ์	นักปราชญ์	เวทมนตร์

*ข้อสังเกต

คำยืมจากภาษาอังกฤษและภาษาตะวันตกอื่นจำนวนมาก
เขียนตัวการันต์ไว้ก่อนพยัญชนะสุดท้ายของคำเช่นเดียวกับคำที่มี
ตัวการันต์อยู่ท้ายคำ ตัวการันต์นั้นไม่ต้องออกเสียง เช่น फिल्म เสิร์ฟ
โยเกิร์ต ปาล์ม

คำยืมจากภาษาบาลีสันสกฤตเกือบทั้งหมดถ้ามีตัวการันต์
ตัวการันต์จะอยู่ลำดับสุดท้ายของคำ แต่มีเพียงคำเดียวที่เขียนตัวการันต์
ก่อนพยัญชนะลำดับสุดท้ายของคำ คือ สาส์น (อ่านว่า สาน) ถ้าเป็น
จดหมายของพระมหากษัตริย์ เรียกว่า พระราชสาส์น ถ้าเป็นจดหมาย
ของประธานาธิบดี เรียกว่า อักษรสาส์น ถ้าเป็นจดหมายของ
สมเด็จพระสังฆราช เรียกว่า สมณสาสน์ (อ่านว่า สะ-มะ-นะ-สาต)
ถ้าเป็นจดหมายของบุคคลทั่วไปใช้ สาร เช่น สารของนายกรัฐมนตรี
ถึงประชาชน สารของผู้อำนวยการโรงเรียนถึงนักเรียน

การวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหา ภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)

การวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ในคู่มือเล่มนี้ เป็นการวินิจฉัยการอ่านและการเขียนคำเพื่อให้ครูนำผลการวินิจฉัยไปใช้ในการวางแผนซ่อมเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างตรงกับสภาพปัญหาการอ่านและการเขียนของนักเรียน ดังนี้

คำชี้แจง

แบบวินิจฉัยฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือทดสอบความรู้ด้านการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss) ดังนี้

๑. การอ่านและการเขียนพยัญชนะ
๒. การอ่านและการเขียนสระ
๓. การอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ะ -า -ิ -ี
-ึ -ุ -เ -อ
๔. การอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ะ -เ -แะ -แ
-โะ -โ -เาะ -อ
๕. การอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ -เอะ -เอ -เียะ -เีย
-เือะ -เือ -ัวะ -ัว
๖. การอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ำ -ใ -ไ -เา

๗. การอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูปและคำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป

๘. การอ่านและการเขียนคำผันวรรณยุกต์

๙. การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

๑๐. การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

๑๑. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้

๑๒. การอ่านและการเขียนคำที่มีอักษรนำ

๑๓. การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวการันต์

การอ่าน เป็นการอ่านคำที่กำหนดให้

การดำเนินการ

๑. ให้นักเรียนทดสอบการอ่านโดยอ่านคำที่กำหนดให้ตามแบบวินิจฉัยเป็นรายบุคคล

๒. ครูบันทึกผลการอ่านในแบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านและสรุปผลการประเมินตามเกณฑ์

* ควรแยกนักเรียนที่ยังไม่ได้ทดสอบไว้อีกสถานที่หนึ่งเพื่อไม่ให้ได้ยินเสียงอ่านของนักเรียนที่กำลังทดสอบ

การให้คะแนน

นักเรียนอ่านถูกต้อง ๑ ข้อ ได้คะแนน ๑ คะแนน
อ่านไม่ถูกต้องไม่ได้คะแนน

การเขียน เป็นการเขียนตามคำบอก

การดำเนินการ

๑. ให้นักเรียนทดสอบการเขียนโดยเขียนตามคำบอก

๒. ครูอ่านออกเสียงข้อละ ๒ ครั้ง โดยเว้นระยะครั้งแรกและครั้งที่สอง
ประมาณ ๓ วินาที

๓. ครูตรวจผลการเขียน และบันทึกผลลงในแบบบันทึกผล
การวินิจฉัยการเขียน และสรุปผลตามเกณฑ์การประเมิน

การให้คะแนน

นักเรียนเขียนถูกต้อง ๑ ข้อ ได้คะแนน ๑ คะแนน
เขียนไม่ถูกต้องไม่ได้คะแนน

แบบวินิจฉัยการอ่านพยัญชนะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านพยัญชนะต่อไปนี้

ก	ข	ฅ	ค	ฅ
ฅ	ง	จ	ฅ	ช
ฅ	ฅ	ญ	ฅ	ฅ
ฐ	ฅ	ฅ	ฅ	ด
ต	ถ	ท	ธ	น
บ	ป	ผ	ฝ	พ
ฟ	ภ	ม	ย	ร
ล	ว	ฅ	ฅ	ส
ห	ฬ	อ	ฮ	

แบบวินิจฉัยการเขียนพยัญชนะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะตามคำบอก

ก	ข	ฅ	ค	ฅ
ฅ	ง	จ	ฅ	ช
ฅ	ฅ	ญ	ฅ	ฅ
ฐ	ฅ	ฅ	ฅ	ด
ต	ถ	ท	ธ	น
บ	ป	ผ	ฝ	พ
ฟ	ภ	ม	ย	ร
ล	ว	ฅ	ฅ	ส
ห	ฬ	อ	ฮ	

แบบวินิจฉัยการอ่านสระ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสระต่อไปนี้

ะ	-า	ิ	ึ
ุ	ู	ี	ื
เ-ะ	เ-	แ-ะ	แ-
โ-ะ	โ-	เ-าะ	-อ
เ-อะ	เ-อ	เ-ียะ	เ-ีย
เ-เอะ	เ-เอ	เ-ัวะ	เ-ัว
อ-า	ใ-	ไ-	เ-า

แบบวินิจฉัยการเขียนสระ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสระตามคำบอก

ะ	-า	ิ	ึ
ุ	ู	ี	ื
เ-ะ	เ-	แ-ะ	แ-
โ-ะ	โ-	เ-าะ	-อ
เ-อะ	เ-อ	เ-ียะ	เ-ีย
เ-เอะ	เ-เอ	เ-ัวะ	เ-ัว
อ-า	ใ-	ไ-	เ-า

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่ประสมรูปสระ -ะ -า -ิ -ึ -ี -ุ -ู -เ -อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. นะ	๒. ตะ	๓. ระ	๔. พา
๕. กา	๖. ตา	๗. ตี	๘. จิ
๙. ปี	๑๐. ตี	๑๑. สี	๑๒. ปี
๑๓. ตี	๑๔. อี	๑๕. วิ	๑๖. กือ
๑๗. ปือ	๑๘. ลือ	๑๙. ู	๒๐. ุ
๒๑. ุ	๒๒. ู	๒๓. ู	๒๔. ู

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่ประสมรูปสระ -ะ -า -ิ -ึ -ี -ุ -ู -เ -อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. กะ	๒. จะ	๓. ปะ	๔. อา
๕. มา	๖. ขา	๗. กิ	๘. ปี
๙. วิ	๑๐. มี	๑๑. วิ	๑๒. ชี
๑๓. ู	๑๔. ปี	๑๕. ปี	๑๖. คือ
๑๗. มี	๑๘. ชือ	๑๙. ุ	๒๐. ุ
๒๑. ุ	๒๒. ู	๒๓. ู	๒๔. ู

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่ประสมรูปสระ -ะ -เ -แ-ะ แ- โ-ะ โ- -ะ -อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. เกะ	๒. เตะ	๓. เละ	๔. เท
๕. เว	๖. เล	๗. แกะ	๘. แพะ
๙. และ	๑๐. แพ	๑๑. แล	๑๒. แห
๑๓. โละ	๑๔. โตะ	๑๕. โกะ	๑๖. โอ
๑๗. โต	๑๘. โถ	๑๙. เกาะ	๒๐. เจาะ
๒๑. เคาะ	๒๒. พอ	๒๓. คอ	๒๔. รอ

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่ประสมรูปสระ -ะ -เ -แ-ะ แ- โ-ะ โ- -ะ -อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. เปะ	๒. เพะ	๓. เอะ	๔. เก
๕. เจ	๖. เณ	๗. แนะ	๘. แวะ
๙. แคะ	๑๐. แก	๑๑. แง	๑๒. แป
๑๓. โวะ	๑๔. โคะ	๑๕. โปะ	๑๖. โม่
๑๗. โต	๑๘. โป	๑๙. เพาะ	๒๐. เมาะ
๒๑. เหาะ	๒๒. กอ	๒๓. วอ	๒๔. มอ

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่ประสมรูปสระ -อะ -อ -เียะ -เีย -เือะ -เือ -วะ -ว

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. เกอะ	๒. เจอะ	๓. เลอะ	๔. เือ
๕. เบอ	๖. เรอ	๗. เือยะ	๘. เือยะ
๙. เือยะ	๑๐. เือ	๑๑. เือ	๑๒. เือ
๑๓. เือ	๑๔. เือ	๑๕. เือ	๑๖. เือ
๑๗. เือ	๑๘. เือ	๑๙. เือ	๒๐. เือ
๒๑. เือ	๒๒. เือ	๒๓. เือ	๒๔. เือ

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่ประสมรูปสระ -อะ -อ -เียะ -เีย -เือะ -เือ -วะ -ว

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. เือ	๒. เือ	๓. เือ	๔. เือ
๕. เือ	๖. เือ	๗. เือ	๘. เือ
๙. เือ	๑๐. เือ	๑๑. เือ	๑๒. เือ
๑๓. เือ	๑๔. เือ	๑๕. เือ	๑๖. เือ
๑๗. เือ	๑๘. เือ	๑๙. เือ	๒๐. เือ
๒๑. เือ	๒๒. เือ	๒๓. เือ	๒๔. เือ

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่ประสมรูปสระ ำ ใ เ-า

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. ดำ	๒. ตำ	๓. นำ	๔. ใน
๕. ไส	๖. ไย	๗. ไป	๘. ไก
๙. ไถ	๑๐. เต่า	๑๑. เร้า	๑๒. เกา

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่ประสมรูปสระ ำ ใ เ-า

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. กำ	๒. จำ	๓. ขำ	๔. ใจ
๕. ไค	๖. ไบ	๗. ไห	๘. ไฟ
๙. ไว	๑๐. เขา	๑๑. เปา	๑๒. เหา

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. พบ	๒. ผม	๓. จง	๔. ดวง	๕. สวย
๖. สวม	๗. เตย	๘. เลย	๙. เคย	๑๐. วัน
๑๑. ฝน	๑๒. ช้ง	๑๓. เป้น	๑๔. เม็ด	๑๕. เห็บ
๑๖. เล็บ	๑๗. เช็ด	๑๘. เจ็ด	๑๙. เป็ด	๒๐. เลิก
๒๑. เกิน				

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. กบ	๒. จม	๓. ลิง	๔. ทวง	๕. อวย
๖. นวม	๗. เกย	๘. เฉย	๙. เอย	๑๐. ก้น
๑๑. หั่น	๑๒. ฟัง	๑๓. เห็น	๑๔. เจ็ด	๑๕. เก็บ
๑๖. เจ็บ	๑๗. เต็ด	๑๘. เช็ด	๑๙. เป็ด	๒๐. เปิก
๒๑. เติน				

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำผันวรรณยุกต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. บ้าน	๒. ป่วย	๓. จ้อง	๔. ข้าว
๕. ใส่	๖. ห้อง	๗. ย่าง	๘. พ่อ
๙. นั่ง	๑๐. แม่	๑๑. กุ้ง	๑๒. สิ้น

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำผันวรรณยุกต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. บ่น	๒. แป้ง	๓. จำ	๔. ส้ม
๕. ถ่าน	๖. ห่วง	๗. ม้วน	๘. เทียว
๙. ช่อง	๑๐. นัว	๑๑. เข้า	๑๒. ปุย

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. ตาก	๒. เลือก	๓. ชุก	๔. หาด
๕. มุด	๖. กด	๗. ตบ	๘. จับ
๙. ชอบ	๑๐. หาง	๑๑. ทวง	๑๒. ชิง
๑๓. กิน	๑๔. บาน	๑๕. เรียน	๑๖. ดม
๑๗. ชิม	๑๘. สาม	๑๙. เคย	๒๐. ขาย
๒๑. มวย	๒๒. เหว	๒๓. ยาว	๒๔. แว

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. ปาก	๒. เชือก	๓. จุก	๔. ขัด
๕. จด	๖. รด	๗. กบ	๘. สับ
๙. คาบ	๑๐. พวง	๑๑. วาง	๑๒. จู่ง
๑๓. ปิน	๑๔. จาน	๑๕. เวียน	๑๖. ชม
๑๗. ยาม	๑๘. หอม	๑๙. เลย	๒๐. ยาย
๒๑. ฦวย	๒๒. แมว	๒๓. กาว	๒๔. หิว

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. โชค	๒. เลข	๓. นาค	๔. ทิศ
๕. อุฐ	๖. บวช	๗. รูป	๘. ภาพ
๙. เทป	๑๐. เพ็ญ	๑๑. บอล	๑๒. การ

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. เมฆ	๒. สุข	๓. โรค	๔. เศษ
๕. รถ	๖. อัฐ	๗. ลาก	๘. บาบ
๙. โลก	๑๐. ควร	๑๑. คุณ	๑๒. พาล

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. เกรง	๒. คร้ว	๓. พรวน	๔. กลัว
๕. ปลา	๖. คลอด	๗. กวาด	๘. ควาย
๙. ขวาน	๑๐. ทราบ	๑๑. เสริม	๑๒. ศรี

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. ครู	๒. ตรา	๓. กรัง	๔. พลอย
๕. กลม	๖. คลาน	๗. กวาง	๘. ขวา
๙. ควัน	๑๐. เสรี	๑๑. ทราย	๑๒. ทรง

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่มีอักษรนำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. อย่า	๒. อยู่	๓. หนา	๔. หวาน
๕. หมอน	๖. หญิง	๗. จมูก	๘. ตลก
๙. ตลาด	๑๐. ชยะ	๑๑. สงบ	๑๒. เสนอ

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่มีอักษรนำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. อยากร	๒. อย่าง	๓. หลา	๔. หมอก
๕. หยุด	๖. หน้ง	๗. ปลัด	๘. จรวด
๙. ตลับ	๑๐. เสมอ	๑๑. ผวา	๑๒. ขนม

แบบวินิจฉัย

การอ่านคำที่มีตัวการันต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำต่อไปนี้

๑. ยักษ์	๒. แพทย์	๓. เบอร์	๔. จันทร
๕. ภาพยนตร์	๖. ลักษณะ	๗. โบสถ์	๘. ปาล์ม
๙. ทิวทัศน์	๑๐. ศักดิ์	๑๑. สิทธิ์	๑๒. โจทก์

แบบวินิจฉัย

การเขียนคำที่มีตัวการันต์

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอก

๑. อาทิตย	๒. เสาร์	๓. ศิษย์	๔. ศาสตร์
๕. เวทมนตร์	๖. เจดีย์	๗. ฟาร์ม	๘. ซอเล็ก
๙. เหตุการณ์	๑๐. สตางค์	๑๑. ประดิษฐ์	๑๒. พันธุ์

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทย
แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านพยัญชนะ

ที่	พยัญชนะ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
๑	ก			
๒	ข			
๓	ฅ			
๔	ค			
๕	ฅ			
๖	ฌ			
๗	ง			
๘	จ			
๙	ฉ			
๑๐	ช			
๑๑	ฌ			
๑๒	ฌ			
๑๓	ญ			
๑๔	ฎ			
๑๕	ฏ			
๑๖	ฐ			
๑๗	ฑ			
๑๘	ฒ			
๑๙	ณ			
๒๐	ด			
๒๑	ต			
๒๒	ถ			
๒๓	ท			

ที่	พยัญชนะ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
๒๔	ธ			
๒๕	น			
๒๖	บ			
๒๗	ป			
๒๘	ผ			
๒๙	ฝ			
๓๐	พ			
๓๑	ฟ			
๓๒	ภ			
๓๓	ม			
๓๔	ย			
๓๕	ร			
๓๖	ล			
๓๗	ว			
๓๘	ศ			
๓๙	ช			
๔๐	ส			
๔๑	ห			
๔๒	ฬ			
๔๓	อ			
๔๔	ฮ			
รวม				

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนต้องอ่านพยัญชนะได้ทั้งหมด ๔๔ ตัว จึงถือว่า “ผ่านเกณฑ์”

สรุป ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนพยัญชนะ

ที่	พยัญชนะ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑	ก			
๒	ข			
๓	ฃ			
๔	ค			
๕	ฅ			
๖	ฉ			
๗	ง			
๘	จ			
๙	ฉ			
๑๐	ช			
๑๑	ฌ			
๑๒	ฉ			
๑๓	ญ			
๑๔	ฎ			
๑๕	ฏ			
๑๖	ฐ			
๑๗	ฑ			
๑๘	ฒ			
๑๙	ณ			
๒๐	ด			
๒๑	ต			
๒๒	ถ			
๒๓	ท			
๒๔	ธ			

สอนซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของนักเรียน (Learning Loss)

ที่	พยัญชนะ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๒๕	น			
๒๖	บ			
๒๗	ป			
๒๘	ผ			
๒๙	ฝ			
๓๐	พ			
๓๑	ฟ			
๓๒	ภ			
๓๓	ม			
๓๔	ย			
๓๕	ร			
๓๖	ล			
๓๗	ว			
๓๘	ศ			
๓๙	ช			
๔๐	ส			
๔๑	ห			
๔๒	ฬ			
๔๓	อ			
๔๔	ฮ			
รวม				

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนต้องเขียนพยัญชนะได้ทั้งหมด ๔๔ ตัว จึงถือว่า “ผ่านเกณฑ์”

สรุป ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านสระ

ที่	สระ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
๑	-ะ			
๒	-า			
๓	-ิ			
๔	-ี			
๕	-ุ			
๖	-ู			
๗	-ย			
๘	-เ			
๙	-เ-ะ			
๑๐	-เ			
๑๑	แ-ะ			
๑๒	แ-			
๑๓	โ-ะ			
๑๔	โ-			
๑๕	เ-าะ			
๑๖	-อ			
๑๗	เ-อะ			
๑๘	เ-อ			
๑๙	เ-ียะ			
๒๐	เ-ีย			
๒๑	เ-ือะ			
๒๒	เ-ือ			
๒๓	-ัวะ			
๒๔	-ัว			

ที่	สระ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
๒๕	อ-า			
๒๖	ใ-ไ			
๒๗	เ-เอ			
๒๘	อ-า			
รวม				

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนต้องอ่านสระได้ทั้งหมด ๒๘ ตัว จึงถือว่า “ผ่านเกณฑ์”

สรุป ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนสระ

ที่	สระ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๑	-ะ			
๒	-า			
๓	-ิ			
๔	-ึ			
๕	-ุ			
๖	-ู			
๗	-ย			
๘	-เ			
๙	-เอ			
๑๐	-อ			
๑๑	-ะ			
๑๒	-า			
๑๓	-ิ			
๑๔	-ึ			
๑๕	-ุ			
๑๖	-อ			
๑๗	-เ			
๑๘	-เอ			
๑๙	-ยะ			
๒๐	-ย			
๒๑	-เ			
๒๒	-เอ			
๒๓	-วะ			
๒๔	-ว			

ที่	สระ	ผลการทดสอบ		หมายเหตุ
		เขียนได้	เขียนไม่ได้	
๒๕	อ-			
๒๖	ใ-			
๒๗	เ-			
๒๘	เอ-			
รวม				

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนต้องเขียนสระได้ทั้งหมด ๒๘ ตัว จึงถือว่า “ผ่านเกณฑ์”

สรุป ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมรูปสระ -ะ -า -ิ -ี -ุ -ู -ย -ง

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสมรูปสระ -ะ -า -ิ -ี -ุ -ู -ย -ง

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

[illegible]

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสมรูปสระ -ะ -ะ -แะ -แะ -โะ -โ -เาะ -อ

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมรูปสระ เ-อะ เ-อ เ-ียะ เ-ีย เ-ือะ เ-ือ -ัวะ -ัว

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสมรูปสระ เ-อะ เ-อ เ-ียะ เ-ีย เ-ือะ เ-ือ -ัวะ -ัว

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

[illegible]

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่ประสมรูปสระ ำ ใ ไ- ใ- เ-า

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	คำที่															
		ำ			สรุป	ใ			สรุป	ไ			สรุป	เ			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่ประสมรูปสระ ำ ใ เ-า

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	คำที่															
		ำ			สรุป	ใ			สรุป	เ			สรุป	เ-า			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

[illegible]

ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ -นามสกุล	คำที่																											
		สระลดรูป โ-ะ			สรุป	สระลดรูป ัว			สรุป	สระลดรูป เ-อ			สรุป	สระเปลี่ยนรูป -ะ			สรุป	สระเปลี่ยนรูป เ-ะ			สรุป	สระเปลี่ยนรูป แ-ะ			สรุป	สระเปลี่ยนรูป เ-อ			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.		๑๓.	๑๔.	๑๕.		๑๖.	๑๗.	๑๘.		๑๙.	๒๐.	๒๑.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำผันวรรณยุกต์

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	คำที่															
		คำผันวรรณยุกต์ อักษรกลาง			สรุป	คำผันวรรณยุกต์ อักษรสูง			สรุป	คำผันวรรณยุกต์ อักษรต่ำ			สรุป	คำผันวรรณยุกต์ (ไตรยางศ์)			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำผันวรรณยุกต์

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	คำที่															
		คำผันวรรณยุกต์ อักษรกลาง			สรุป	คำผันวรรณยุกต์ อักษรสูง			สรุป	คำผันวรรณยุกต์ อักษรต่ำ			สรุป	คำผันวรรณยุกต์ (ไทรยางค์)			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ -นามสกุล	คำที่																															
		แม่กก			สรุป	แม่กด			สรุป	แม่กบ			สรุป	แม่กง			สรุป	แม่กน			สรุป	แม่กม			สรุป	แม่เกย			สรุป	แม่เกว			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.		๑๓.	๑๔.	๑๕.		๑๖.	๑๗.	๑๘.		๑๙.	๒๐.	๒๑.		๒๒.	๒๓.	๒๔.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ -นามสกุล	คำที่																															
		แม่กก			สรุป	แม่กด			สรุป	แม่กบ			สรุป	แม่กง			สรุป	แม่กน			สรุป	แม่กม			สรุป	แม่เกย			สรุป	แม่เกว			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.		๑๓.	๑๔.	๑๕.		๑๖.	๑๗.	๑๘.		๑๙.	๒๐.	๒๑.		๒๒.	๒๓.	๒๔.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	คำที่															
		แม่กก			สรุป	แม่กด			สรุป	แม่กบ			สรุป	แม่กน			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	คำที่															
		แม่กก			สรุป	แม่กด			สรุป	แม่กบ			สรุป	แม่กน			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์”

ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	คำที่															
		คำควบกล้ำ ร			สรุป	คำควบกล้ำ ล			สรุป	คำควบกล้ำ ว			สรุป	คำควบกล้ำไม่แท้			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว และคำควบกล้ำไม่แท้

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	คำที่															
		คำควบกล้ำ ร			สรุป	คำควบกล้ำ ล			สรุป	คำควบกล้ำ ว			สรุป	คำควบกล้ำไม่แท้			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านอักษรนำ

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	คำที่															
		อ นำ ย			สรุป	ห			สรุป	อักษรกลาง			สรุป	อักษรสูง			สรุป
						นำอักษรต่ำเดียว				นำอักษรต่ำเดียว				นำอักษรต่ำเดียว			
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนอักษรนำ

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	คำที่															
		อ นำ ย			สรุป	ท นำอักษรต่ำเดียว			สรุป	อักษรกลาง นำอักษรต่ำเดียว			สรุป	อักษรสูง นำอักษรต่ำเดียว			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการอ่านคำที่มีตัวการันต์

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	คำที่															
		คำที่มีตัวการันต์ ๑ ตัว			สรุป	คำที่มีตัวการันต์ ๒ ตัว			สรุป	คำที่มีตัวการันต์ แทรกกลางคำ			สรุป	คำที่มีตัวการันต์ ที่มีสระ			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนอ่านคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยการเขียนคำที่มีตัวการันต์

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับคำที่นักเรียนเขียนได้ถูกต้อง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	คำที่															
		คำที่มีตัวการันต์ ๑ ตัว			สรุป	คำที่มีตัวการันต์ ๒ ตัว			สรุป	คำที่มีตัวการันต์ แทรกกลางคำ			สรุป	คำที่มีตัวการันต์ ที่มีสระ			สรุป
		๑.	๒.	๓.		๔.	๕.	๖.		๗.	๘.	๙.		๑๐.	๑๑.	๑๒.	

เกณฑ์การผ่าน

นักเรียนเขียนคำได้ ๒ คำ จาก ๓ คำ ถือว่า “ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสรุป ถ้า “ไม่ผ่านเกณฑ์” ให้ใส่เครื่องหมาย X

บรรณานุกรม

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริมการอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๑ พยัญชนะและสระ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริมการอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๒ คำที่มีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริมการอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๓ คำที่ไม่มีตัวสะกดและคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริมการอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๔ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริมการอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๕ คำควบกล้ำและคำที่มีอักษรนำ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริมการอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๖ คำผันวรรณยุกต์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๕). แนวการสอนซ่อมเสริมการอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๗ คำที่มีตัวการ์นต์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๔). หนังสือ

อุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๑ : ระบบเสียง
อักษรไทย การอ่านและการเขียนสะกดคำ. พิมพ์ครั้งที่ ๒.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน.(๒๕๕๘). หนังสืออุเทศ

ภาษาไทย หลักภาษาไทย : เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้. กรุงเทพฯ
: โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน.(๒๕๕๙). คู่มือการสอน

อ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายอัมพร พินะสา
นางเกศทิพย์ ศุภวานิช
นายวิษณุ ทรัพย์สมบัติ

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิ

นายเสกสันต์ ผลวัฒน์
นางสาวธันยา พิทยาพิทักษ์
นายอรุณ พรหมจรรย์
นางอารมย์ เหลืองแดง
นายชาญกฤต น้ำใจดี

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ข้าราชการบำนาญ
ข้าราชการบำนาญ
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

นายวิโรจน์ ค้อไผ่

นายประจักษ์ สระแก้ว

ผู้กำหนดกรอบแนวคิด

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส

ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นายเสกสันต์ ผลวัฒน์

ผู้รับผิดชอบโครงการ (สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา)

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย
นางสาวอรอร ฤทธิกลาง	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ
นางสาวพัชรา ตระกูลศิริพันธ์	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ
นางสาวเสาวลักษณ์ วรวิเศษ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
นางสาวอภิญญา ขาวสุทธิ	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
นางสาวอมราลักษณ์ วัฒนาปิยมัย	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
นางสาวสุชาดา สุดาชม	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
นางสาวนิธิมา นาคทอง	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
นางสาวปาริชาติ ศรีจุลลา	นักวิชาการศึกษา

คณะกรรมการพัฒนาและปรับปรุง “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” ครั้งที่ ๑

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางจิราพร ไกรพล	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๒
นางสาวกรรยา จิตฟู่ง	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวภัทริกา ทองยา	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นายไกรสิทธิ์ ศิริมาก	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
นายทศพล พูลพุดม	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒
นางสาวศิริจันทร์ ศรีนวลนัต	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

นายยุทธนา มรกต	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต ๑
นางวรัญญา นิยมพานิช	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒
นายปิยนัฐ ณะบุตร	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑
นางสาวบุษบง ไทยวังชัย	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสองคอนศิริคุรุราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางภูฏาภาณูญณ์ พรหมประโคน	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำบอนคุรุราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวเฉลิมขวัญ สุปิงคลัด	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกันตริยาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
นางอมรรัตน์ ดาคม	ครูโรงเรียนบ้านสองคอนศิริคุรุราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวณัฐณิชา ยลวงค์	ครูโรงเรียนบ้านสองคอนศิริคุรุราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวพิมพ์รดา ส่งชื่น	ครูโรงเรียนวัดห้วยแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑
นางสาวธัญญ์นรี สระทอง	ครูโรงเรียนบ้านแหลมรัง “ราษฎร์บำรุง” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒
นายสหรัฐ ไชยฮ้อย	ครูโรงเรียนศรีประสิทธิ์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒
นายชาคริต อ่อนบัว	ครูโรงเรียนบ้านคำบอนคุรุราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวขวัญใจ อนุกุลพูลลาภ	ครูโรงเรียนบ้านก้านเหลือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
นายวสันต์ ผู้สมเก่า	ครูโรงเรียนบ้านกันโจรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

นางปิตียามาศ หลีวัฒนาสิริกุล

ครูโรงเรียนวัดหนองคัน (ใจพิทยาคาร)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต ๑

นางสาวศุทธิณี แก้วรักษศ

ครูโรงเรียนอนุบาลวังม่วง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒

นางสาวสุธาสินี เพชรกระจ่าง

ครูโรงเรียนวัดดอนมะโนรา (รังสิยานุกูล)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

นางสาวปรญา เหลืองแดง

ครูโรงเรียนบ้านท่ามะเฟือง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑

นางกวิสรา คงนวล

ครูโรงเรียนวัดหาดทรายแก้ว

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต ๑

นางสาวกนกพร สุวรรณคง

ครูโรงเรียนอนุบาลเมืองชุมพรวัดสุบรรณนิมิต

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต ๑

นางจุไรภรณ์ จันทร์จิตตะการ

ครูโรงเรียนบ้านควนนา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๒

นายสัจจานนท์ ชุมवास

ครูโรงเรียนวัดวังไทร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓

นายธีระพล พงษ์พิมาย

ครูโรงเรียนบ้านบาละ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒

นางสกุลตลา บาโง

ครูโรงเรียนบ้านหลักเขต

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒

นางสาวอมรา บาเหะ

ครูโรงเรียนบ้านบางลา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒

นายพิพัฒน์พงศ์ กันทะ

ครูโรงเรียนกาวิละวิทยาลัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่

นายจิรยุทธ์ ประภาทรงสิทธิ์

ครูโรงเรียนสารภีพิทยาคม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่

นางสาวน้ำผึ้ง มั่งคั่ง

ครูโรงเรียนพะเยาพิทยาคม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา

นางไอลา วรรณูปถัมภ์

ครูโรงเรียนสุรวิทยาคาร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์

นายพงษ์พิชญ์ นิรุตตินานนท์

ครูโรงเรียนหนองโดนวิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี

นายประจักษ์ น้อยเหนือ

ครูโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

นายธฤณัช อารมย์แก้ว

ครูโรงเรียนเทพศิรินทร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

นางสาวสิริพร รัชตาธิวัฒน์

ครูโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

นายนิรรัตน์ อจลพล

ครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒

นายอาชวีวิศิษฐ์ อุ๋ข้าวอุ๋น้ำ

ครูโรงเรียนมัธยมปทุมมาวาส

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

นายอัครเดช โภชน์สาลี

นักวิชาการคอมพิวเตอร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

นายวิรุทธิ์ จำปาขีด

พนักงานราชการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

นางสาวพัชรา ตระกูลสิริพันธุ์

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวนิธิมา นาคทอง

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวปาริชาติ ศรีจุลลา

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวชฎาพร สิทธิศาสตร์

นิสิตฝึกประสบการณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาและปรับปรุง “ชุดแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Loss)” ครั้งที่ ๒

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวกรรยา จิตพุ่ง	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวภัทริกา ทองยา	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นายไกรสิทธิ์ ศิริมาก	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
นายปิยนัฐ ธนะบุตร	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑
นางสาวบุษบง ไทยวังชัย	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสองคอนศิริคุรุราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางภูฏากาญจน์ พรหมประโคน	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำบอนคุรุราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวเฉลิมขวัญ สุปิงคลัด	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกันตริยาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
นางอมรรัตน์ ดาคม	ครูโรงเรียนบ้านสองคอนศิริคุรุราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นางสาวณัฐนิชา ยลวงค์	ครูโรงเรียนบ้านสองคอนศิริคุรุราษฎร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นายชาคริต อ่อนบัว	ครูโรงเรียนบ้านคำบอนคุรุราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔
นายวสันต์ ผู้สมเก่า	ครูโรงเรียนบ้านกันโจรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

นางสาวปรญา เหลืองแดง

ครูโรงเรียนบ้านท่ามะเฟือง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๑

นายสัจจานนท์ ชุมวาส

ครูโรงเรียนวัดวังไทร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓

นายธีระพล พงษ์พิมาย

ครูโรงเรียนบ้านบาละ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒

นายประจักษ์ น้อยเหนือ

ครูโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

นายธฤชนัช อารมย์แก้ว

ครูโรงเรียนเทพศิรินทร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

นายนิรรัตน์ อจลพล

ครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒

นายอาชวีวิศิษฐ์ อุ๋ข้าวอุ๋น้ำ

ครูโรงเรียนมัธยมปทุมมาวาส

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

นายอัครเดช โภชน์สาลี

นักวิชาการคอมพิวเตอร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

นายวิรุทธิ์ จำปาขีด

พนักงานราชการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

นางสาวพัชรา ตระกูลสิริพันธ์

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวนิธิตา นาคทอง

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวปาริชาติ ศรีจุลลา

นักวิชาการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

นางสาวดนิตา สิริธนกุล

นิสิตฝึกประสบการณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นางสาวสุกัลยา สังคมนิติรัฐ

นิสิตฝึกประสบการณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นางสาวเมธาวรร รักษ์แดง

นิสิตฝึกประสบการณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะกรรมการ

นายเสกสันต์ ผลวัฒน์

นางสาวธัญญา พิทยาพิทักษ์

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส

นายสัจจานนท์ ชุมวาส

นายธีระพล พงษ์พิมาย

นายประจักษ์ น้อยเหนือ

นายนิรรัตน์ อจลพล

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ครูโรงเรียนวัดวังไทร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓

ครูโรงเรียนบ้านบาละ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒

ครูโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑

ครูโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒

